

1 Registrovaná kriminalita

1.1 Celková kriminalita

Klíčová zjištění

- Policie ČR zaevidovala v roce 2025 celkem 170 051 trestných činů, což je meziroční pokles o 1,9 %. Proti roku 2015 je evidovaných skutků o téměř třetinu (31 %) méně.
- Podíl majetkové kriminality na celkovém objemu se za posledních pět let zvýšil z 50,6 % na 55,1 %, naopak podíl zbývajících kriminality klesl z 15,2 % na 11,6 %.
- Pokles počtu skutků zaznamenala v roce 2025 většina krajů, v absolutních hodnotách nejvýrazněji Praha (-3 582 skutků). Naopak největší přírůstek evidoval Moravskoslezský kraj (+851 skutků).
- Praha zůstává krajem s nejvyšší intenzitou kriminality (2 492 skutků na 100 tisíc obyvatel), její podíl na celorepublikovém objemu ale klesl na 20,5 % – nejnižší hodnotu za celou sledovanou dekádu.
- Objasněnost registrované kriminality se meziročně prakticky nezměnila (45,2 %). Regionální rozdíly jsou ale výrazné – od 26,8 % v Praze po 60,4 % v Ústeckém kraji.

Co zahrnuje celková kriminalita

Celková kriminalita je tvořena kriminalitou obecnou, pod kterou spadá kriminalita násilná, mravnostní, majetková a ostatní, a dále jinou kriminalitou, kam je řazena hospodářská kriminalita, vojenské trestné činy a zbývajících kriminalita.

Základní statistickou jednotkou, která se v této publikaci používá, je tzv. skutek, kterým se rozumí jednání osoby, které vykazuje znaky trestného činu, provinění nebo činu jinak trestného podle právních předpisů. Každý trestný čin tak nevyhnutelně musí být skutkem, ovšem ne každý skutek musí být trestným činem a jedním skutkem může být spácháno více trestných činů. Pro zjednodušení jsou však v této publikaci tyto pojmy volně používány jako synonyma.

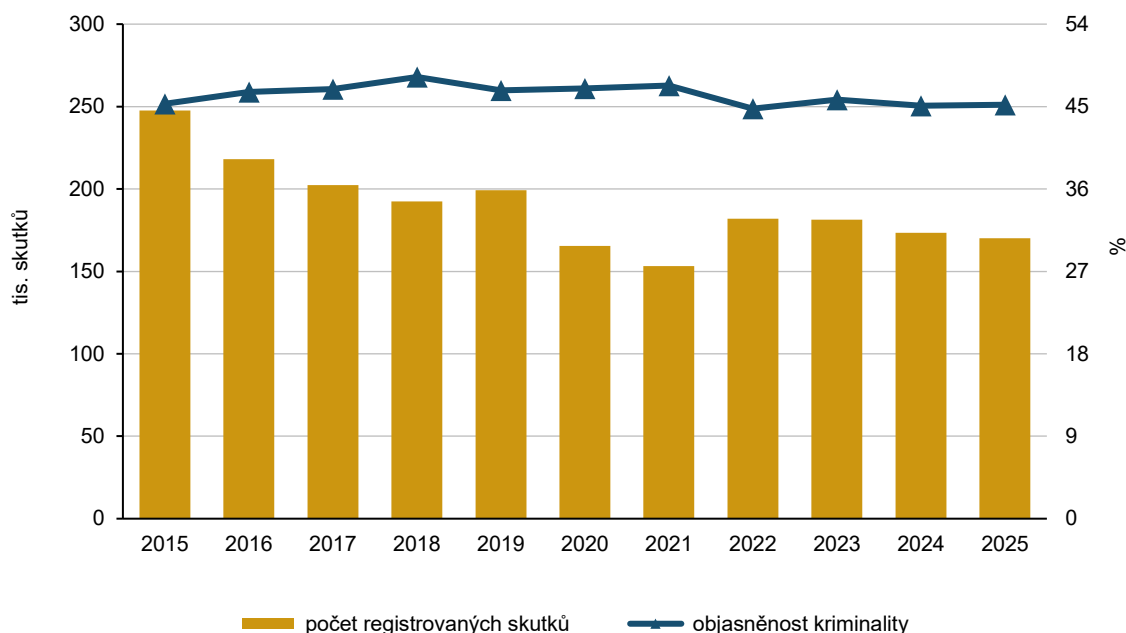
1.1.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 Policie ČR registrovala **170 051 trestných činů**. Proti roku 2024 jde o pokles o 3 271 skutků (- 1,9 %). Kriminalita se tak nadále pohybuje pod úrovní let 2018–2019 a potvrzuje stabilizaci po výrazném nárůstu v roce 2022.

Z dlouhodobého pohledu pokračuje klesající trend. Proti roku 2015, kdy policie evidovala 247 628 skutků, počet registrované kriminality klesl o 31 %. Výjimkou bylo období 2022–2023, v němž se po covidovém propadu projevil souběh několika vlivů – ukončení protiepidemických opatření, ruská agrese proti Ukrajině a s ní spojená uprchlická vlna, polarizace společnosti i vzestup dezinformační scény. Stav registrované kriminality v tomto období ovlivnil rovněž nárůst počtu cizinců a případy tranzitní nelegální migrace. Od té doby se počet skutků stabilizoval v pásmu 170–182 tisíc ročně.

Při srovnávání dat v čase je třeba brát v potaz několik metodických zlomů. Zásadní dopad na časovou řadu mělo období 2020–2021 (pandemie covid-19 a novela trestního zákoníku č. 333/2020 Sb., jež zdvojnásobila hranici škody u krádeže z 5 000 na 10 000 Kč), kvůli čemuž řada krádeží přestala být kvalifikována jako trestný čin. Vzhledem k tomu, že majetková kriminalita tvoří více než polovinu celkového objemu, tato úprava ovlivnila i celkovou kriminalitu.

Graf 1.1.1: Registrovaná celková kriminalita v Česku

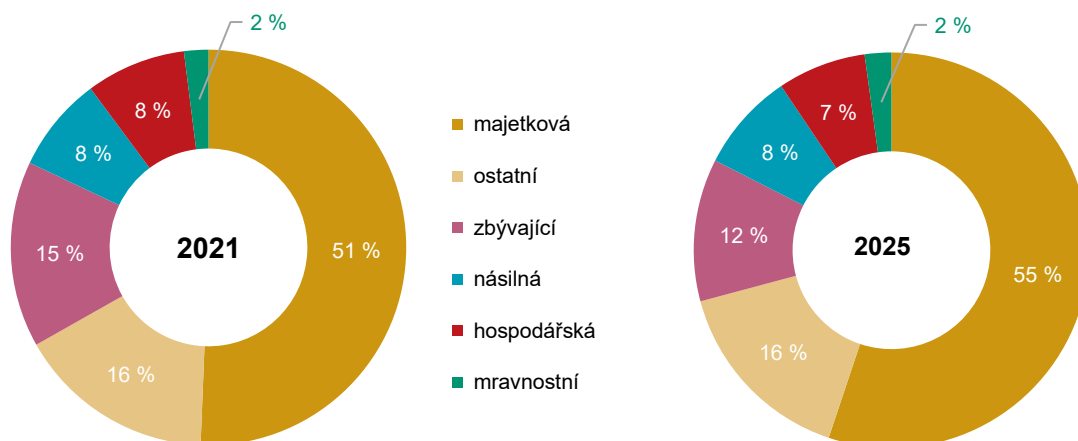
Zdroj: Policejní prezidium ČR

1.1.2 Struktura kriminality

Strukturu registrované kriminality dlouhodobě určuje majetková trestná činnost. V roce 2025 tvořily činy proti majetku 55,1 % z celkového počtu skutků, což je nejvyšší podíl za posledních pět let. Následovala ostatní kriminalita (např. maření výkonu úředního rozhodnutí) s 15,7 %, zbývající kriminalita (např. zanedbání povinné výživy) s 11,6 %, násilná kriminalita s 8,1 %, hospodářská kriminalita se 7,2 % a mravnostní kriminalita s 2,2 %.

Ve střednědobém srovnání se struktura postupně posunula ve prospěch majetkové a násilné kriminality. Podíl majetkové kriminality od roku 2021 vzrostl o 4,5 procentního bodu, podíl násilné o 0,3 procentního bodu a podíl mravnostní o 0,2 procentního bodu. Naopak klesl podíl zbývající kriminality (-3,6 procentního bodu) a hospodářské kriminality (-1,0 procentního bodu).

Graf 1.1.2: Struktura registrované kriminality v Česku v letech 2021 a 2025

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Meziroční změny v roce 2025 byly ve většině kategorií mírné. Nejvýraznější relativní pokles zaznamenala zbývající kriminalita (-11,0 %, -2 441 skutků), naopak největší relativní nárůst se projevil u mravnostní kriminality (+8,8 %, +299 skutků). Ostatní kategorie se meziročně měnily o méně než 5 %.

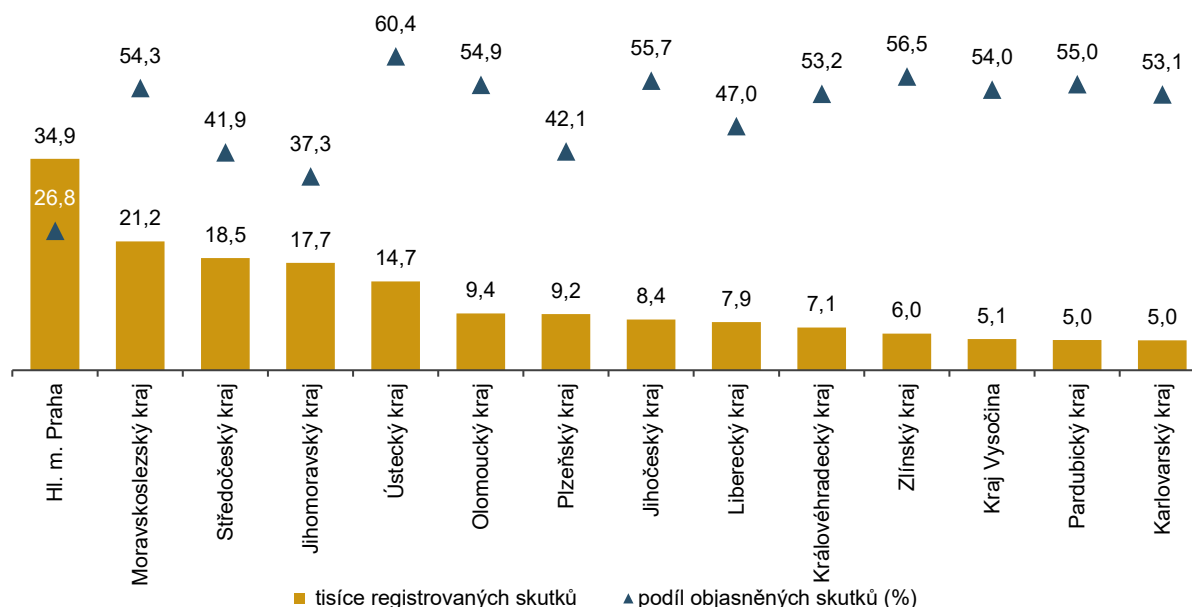
1.1.3 Mezikrajské srovnání

Absolutní počty a meziroční změny

V roce 2025 byl meziroční pokles registrované kriminality zaznamenán v osmi ze čtrnácti krajů. V absolutních hodnotách nejvýrazněji klesla kriminalita v Praze (-3 582 skutků; -9,3 %) a v Ústeckém kraji (-1 207 skutků; -7,6 %). Naopak nejvyšší přírůstek evidoval Moravskoslezský kraj (+851 skutků; +4,2 %), následovaný Olomouckým krajem (+584 skutků; +6,6 %) a Libereckým krajem (+498 skutků; +6,7 %).

Nejvíce skutků Policie ČR zaevidovala v Praze (34 853) a v Moravskoslezském kraji (21 247), nejméně naopak v Karlovarském kraji (4 955) a Pardubickém kraji (4 976), což je dáno lidnatostí jednotlivých krajů. Praha se dlouhodobě na celkovém objemu kriminality podílela přibližně z jedné čtvrtiny, v roce 2025 ale její podíl klesl na 20,5 % – nejnižší hodnotu za celou sledovanou dekádu (v roce 2015 tvořily skutky registrované v Praze 25,9 % veškeré registrované kriminality). Na dalších místech byly v roce 2025 tradičně Moravskoslezský kraj (12,5 %), Středočeský kraj (10,9 %) a Jihomoravský kraj (10,4 %).

Graf 1.1.3: Registrovaná celková kriminalita v krajích Česka v roce 2025

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Intenzita kriminality (index na 100 tisíc obyvatel)

Absolutní počty skutků neodrážejí velikost kraje. Pro srovnání intenzity kriminality se používá index kriminality – počet skutků přepočtený na 100 tisíc obyvatel. Podle tohoto ukazatele byla v roce 2025 nejvíce zatížena kriminalitou Praha (2 492 skutků na 100 tisíc obyvatel), s odstupem následovaly Ústecký kraj (1 817), Moravskoslezský kraj (1 803), Liberecký kraj (1 769) a Karlovarský kraj (1 697). Nejnižší hodnoty indexu dosáhly Pardubický kraj (939) a Vysočina (998).

Praha se přitom vždy nacházela na nejvyšší příčce v počtu registrovaných trestných činů. Je nutno brát v úvahu unikátní charakteristiky metropole, které vyšší míře kriminality ze své podstaty nahrávají – vysoký

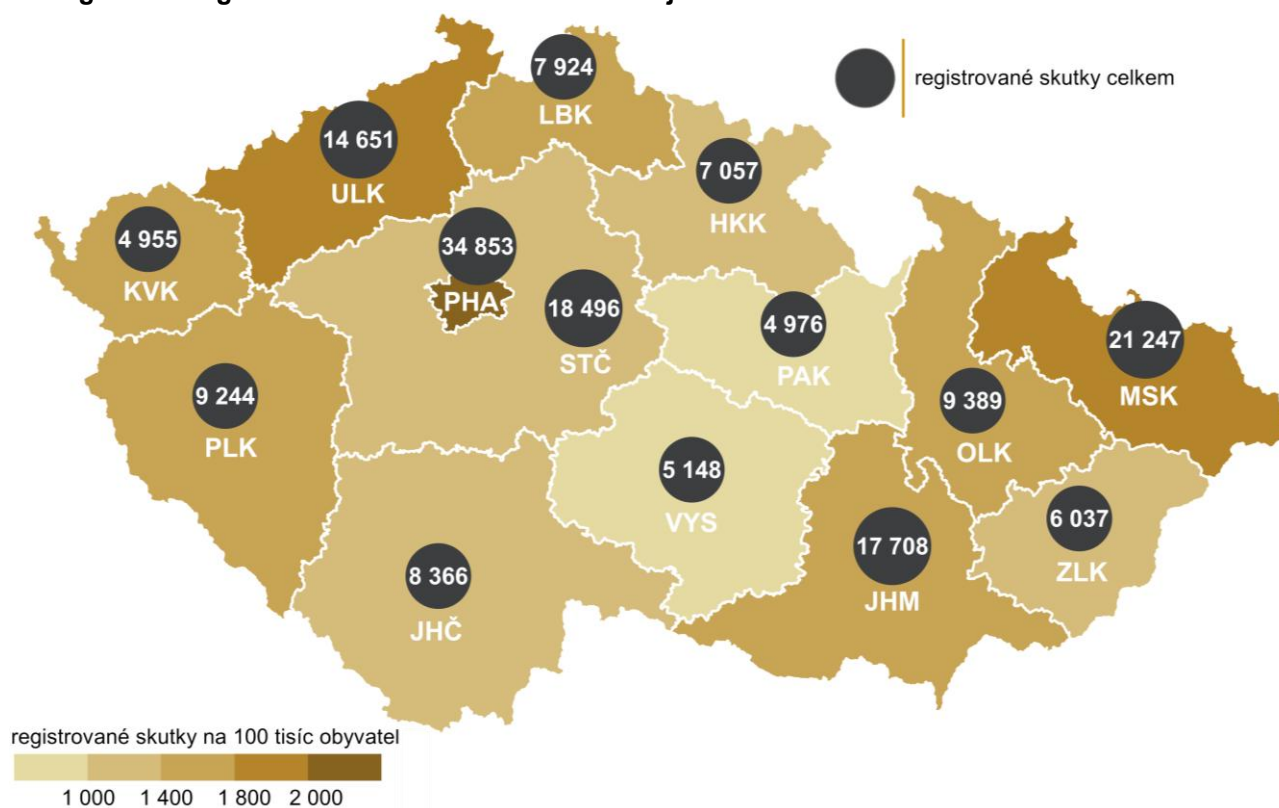
počet obyvatel, vyšší anonymita či velký počet turistů. Zároveň se do výpočtu indexu zahrnují veškeré trestné činy bez ohledu na to, zda je spáchal obyvatel Česka nebo osoba zdržující se na našem území jen krátkodobě, ale vztahují se pouze k obyvatelům s trvalým či dlouhodobým pobytem.

Index kriminality

Index kriminality vyjadřuje intenzitu kriminality na určitém území přepočítanou na 100 tisíc obyvatel. Na rozdíl od absolutních počtů umožňuje smysluplné srovnání mezi kraji i zeměmi, protože zohledňuje různou velikost populace. Někdy se pro něj používají i označení zatíženost nebo zamoření kriminalitou. Pro výpočet indexu kriminality platí vzorec: $(\text{počet trestných činů} / \text{počet obyvatel vymezeného území}) \times 100\,000$.

Tzv. čistý index počítá pouze s obyvateli staršími 15 let (tedy trestně odpovědnými), hrubý index zahrnuje všechny obyvatele. Pro mezinárodní srovnání Eurostat obvykle používá hrubý index se stavem obyvatel k 1. 1. daného roku; v této publikaci je pro českou část použit vhodnější střední stav obyvatel (k 1. 7.). Z toho plyne, že hodnoty v českých tabulkách se mohou mírně lišit od hodnot v mezinárodních tabulkách.

Kartogram 1: Registrovaná celková kriminalita v krajích Česka roce 2025

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Objasněnost v krajích

Regionální rozdíly v objasněnosti zůstávají výrazné. Nejvyšší podíl objasněných skutků dlouhodobě vykazuje Ústecký kraj (60,4 % v roce 2025), Zlínský kraj (56,5 %) a Jihočeský kraj (55,7 %). Naopak nejnižší objasněnost byla tradičně zaznamenána v Praze (26,8 %) a v Jihomoravském kraji (37,3 %). Nízká objasněnost v Praze souvisí se strukturou zdejší kriminality – velký podíl tvoří majetkové trestné činy (zejména kapesní krádeže), u nichž je objasněnost obecně nejnižší.

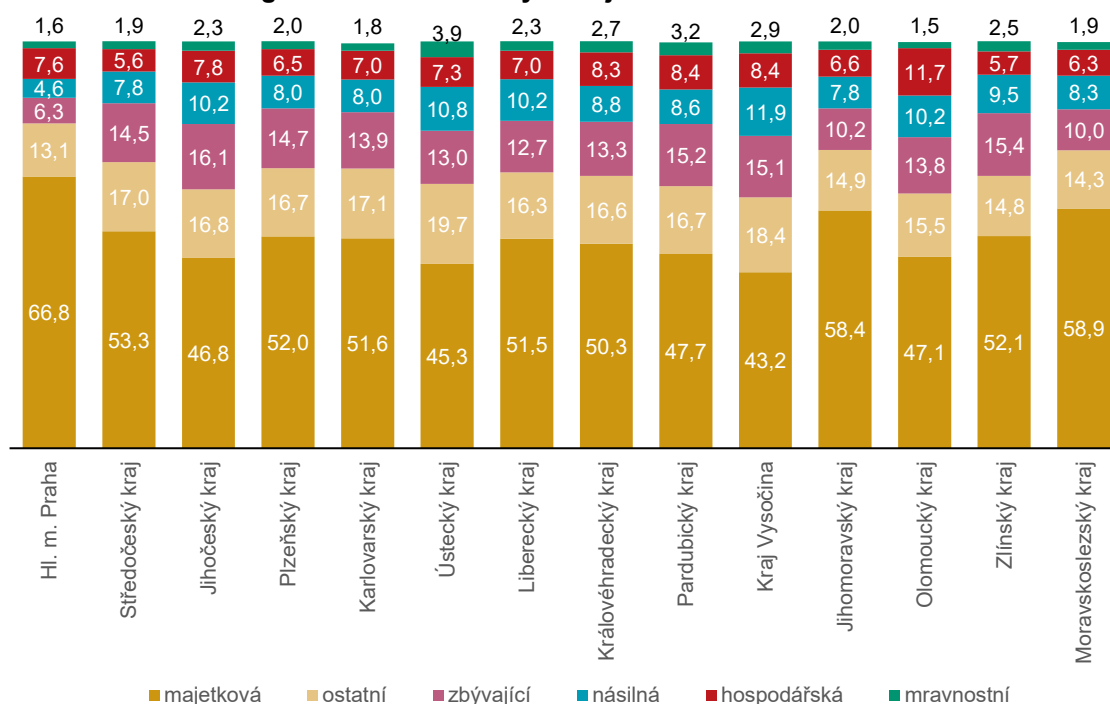
Struktura kriminality v krajích

Srovnání struktury kriminality mezi jednotlivými kraji odhaluje výrazné rozdíly. Zatímco mravnostní, násilná a hospodářská kriminalita zaujímají ve všech krajích zhruba stejný podíl na celkové kriminalitě, u majetkové a zbývajcí kriminality jsou mezikrajské rozdíly mnohem větší.

V Praze tvoří majetková kriminalita 67% z celkového objemu – výrazně více než například na Vysočině (43 %) nebo Ústeckém kraji (45 %). Naopak zbývajcí kriminalita, která zahrnuje mimo jiné ohrožení pod vlivem návykové látky nebo zanedbání povinné výživy, dosahuje v Jihočeském kraji 16 % oproti pouhým 6 % v Praze.

Tyto rozdíly jsou dány strukturálními specifiky jednotlivých krajů – mírou urbanizace, anonymitou velkých měst a socioekonomickými podmínkami. Pro ilustraci: kapesní krádeže, typické pro velká anonymní města, tvoří v Praze 9 % majetkové kriminality, na Vysočině jen 1,6 %.

Graf 1.1.4: Struktura registrované kriminality v krajích Česka v roce 2025

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1.1.4 Mezinárodní kontext

Eurostat nepublikuje souhrnný ukazatel celkové kriminality srovnatelný napříč EU – místo toho zveřejňuje jednotlivé kategorie. Z dílčích ukazatelů vyplývá, že Česko se v rámci EU dlouhodobě řadí k zemím s **nízkou registrovanou kriminalitou** v přepočtu na obyvatele – třetí nejnížší index vražd, třetí nejnížší index krádeží, třetí nejnížší index drogové kriminality. Naopak v míře uvěznění se Česko řadí mezi čtyři země s nejvyššími hodnotami v EU.

1.2 Násilná kriminalita

Klíčová zjištění

- Policie ČR zaevidovala v roce 2025 celkem 13 752 skutků v oblasti násilné kriminality, což je meziročně o 44 skutků více (+0,3 %). Od roku 2015 počet případů klesl o 12 %.
- Podíl násilné kriminality na celkovém objemu registrované kriminality dosáhl v roce 2025 hodnoty 8,1 % – nejvyšší hodnoty za posledních deset let.
- Největší relativní meziroční nárůst mezi konkrétními skutky zaznamenalo vydírání (+19 %), pokračující trend spojený s přesunem trestné činnosti do kyberprostoru. Naopak klesl počet případů úmyslného ublížení na zdraví (-5 %) a loupeží (-3 %).
- Nejvyšší intenzita násilné kriminality zůstává v Ústeckém kraji (196 skutků na 100 tisíc obyvatel), nejnižší v Pardubickém kraji (80). Největší meziroční nárůst evidoval Liberecký kraj (+22 %).
- Objasněnost násilné kriminality pokračuje v sestupném trendu – z 70 % v letech 2015–2018 klesla až na 60,2 % v roce 2025.

Co násilná kriminalita zahrnuje

Násilná kriminalita je řazena do obecné kriminality. Jde o pojem užívaný kriminologií, nikoliv pojem právní. Zahrnuje útok na fyzickou nebo psychickou integritu člověka, ve smyslu úmyslného užití fyzického násilí, resp. pohrůžky násilí, vůči jiné osobě. Nejčastějšími trestnými činy v této oblasti jsou úmyslné ublížení na zdraví, porušování domovní svobody, nebezpečné vyhrožování, vydírání a loupeže.

Zvláštní pozornost je odbornou i laickou veřejností věnována vraždě – nejzávažnějšímu z trestných činů. V české statistice zahrnují údaje o vraždách jak dokonané vraždy, tak pokusy o ně či jejich přípravu. Mezinárodní srovnání pracuje pouze s dokonanými vraždami.

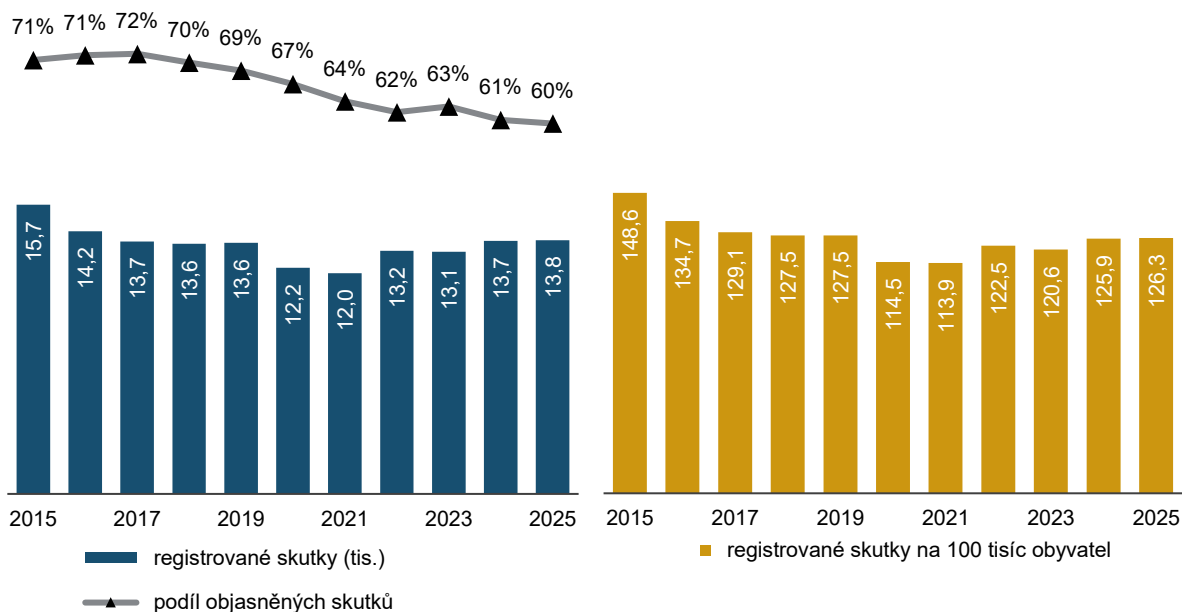
1.2.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 Policie ČR zaevidovala **13 752 skutků násilné kriminality**. Proti roku 2024 jde o mírný nárůst o 44 skutků (+0,3 %). Absolutní počet se tak drží na nejvyšší hodnotě za posledních osm let.

Proti roku 2015 počet registrovaných násilných skutků klesl o 12 % (-1 917 skutků). Nejnižší hodnoty dosáhla násilná kriminalita v roce 2021 (11 958 skutků), kdy souběh protiepidemických opatření a omezení pohybu osob zmenšil příležitosti k páčání násilných trestných činů. Od roku 2022 se počet případů ustálil v pásmu 13–14 tisíc ročně.

Podíl násilné kriminality na celkovém objemu registrované kriminality dlouhodobě roste. V roce 2015 tvořila 6,3 % všech registrovaných skutků, v roce 2025 již 8,1 % – nejvyšší hodnotu za celou sledovanou dekádu. Tento posun je spíše důsledkem výraznějšího poklesu jiných druhů kriminality (zejména majetkové) než absolutního nárůstu násilí.

Graf 1.2.1: Násilná kriminalita v Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1.2.2 Struktura násilné kriminality

Nejčastějším skutkem v rámci násilné kriminality zůstává **úmyslné ublížení na zdraví**. V roce 2025 Policie ČR zaevidovala 4 040 takových případů, což je meziroční pokles o 5 % (-213 skutků). Od roku 2015 klesl počet případů úmyslného ublížení na zdraví o 23 %.

Druhou a třetí nejčastější kategorií jsou **porušování domovní svobody** (2 155 skutků) a **nebezpečné vyhrožování** (2 147 skutků; +3,6 % proti roku 2024). **Vydírání** s 1 853 skutky bylo čtvrtá nejčastější kategorie, zaznamenalo nejvýraznější relativní nárůst – proti roku 2024 se počet evidovaných případů zvýšil o 294 (+19 %). Podle informací Policie ČR tento nárůst souvisí především se zvýšenou trestnou činností páchanou v kyberprostoru, například s vydíráním prostřednictvím podvodem získaných intimních materiálů oběti.

Mezi další sledované skutky patří **loupež** (1 344 skutků), **týrání osoby žijící ve společném obydlí** (574 skutků), **nebezpečné pronásledování** (341), **násilí proti úřední osobě** (celkem 532 skutků ve třech kategoriích) a **týrání svěřené osoby** (285). U loupeží, historicky významného ukazatele násilné kriminality, počet skutků meziročně klesl o 36 (-2,6 %). Dlouhodobý pokles je ještě výraznější – proti roku 2015 klesl počet loupeží o třetinu (-678 skutků; 33,5 %). Objasněnost loupeží zůstává od roku 2022 na úrovni 70 % (v roce 2015 to bylo 57,1 %).

Vraždy představují z hlediska četnosti malou, ale společensky nejzávažnější kategorii. V roce 2025 Policie ČR zaevidovala 156 vražd (včetně pokusů a příprav), o 5 více než v předchozím roce. Dlouhodobě se počet vražd pohybuje v pásmu 105–160 ročně, přičemž nejnižší hodnota ve sledovaném období byla zaznamenána v roce 2021 (105) a nejvyšší v roce 2023 (159). Na 100 tisíc obyvatel připadalo v roce 2025 v Česku 1,4 vraždy. Objasněnost vražd byla v roce 2025 nižší než v předchozích letech, kdy často převyšovala 90 %, a dosáhla 85,3 %.

1.2.3 Mezikrajské srovnání

Absolutní počty a meziroční změny

V roce 2025 byl meziroční pokles násilné kriminality zaznamenán v pěti ze čtrnácti krajů, v devíti krajích počet skutků naopak rostl. V absolutních hodnotách nejvýraznější nárůst evidoval Liberecký kraj (+147 skutků; +22 %), následovaný Olomouckým krajem (+54 skutků; + 6 %) a Královéhradeckým krajem (+39 skutků; +7 %). Naopak největší pokles zaznamenal Středočeský kraj (-93 skutků; -6,1 %) a Moravskoslezský kraj (- 73 skutků; -4,0 %). V relativním vyjádření nejvýrazněji klesla násilná kriminalita v Karlovarském kraji (-11 %).

Nejvíce skutků násilné kriminality Policie ČR zaevidovala v roce 2025 v **Moravskoslezském kraji (1 765)**, Praze (1 609) a Ústeckém kraji (1 578). Přes hranici 1 300 skutků se dostaly ještě Středočeský a Jihomoravský kraj. Na těchto pět krajů připadlo v roce 2025 přibližně 56 % z celkového počtu evidovaných skutků násilné kriminality. Absolutně nejméně skutků evidoval Pardubický kraj (426).

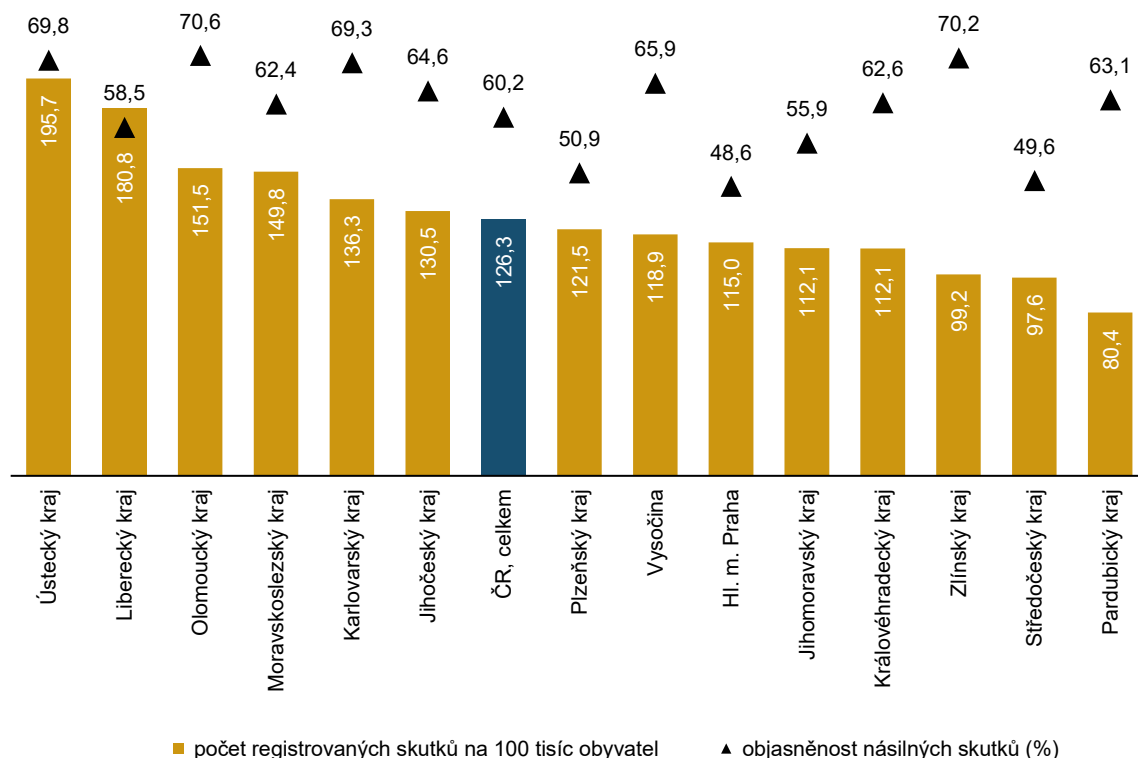
Intenzita kriminality (index na 100 tisíc obyvatel)

V přepočtu na 100 tisíc obyvatel je dlouhodobě násilnou kriminalitou nejvíce zatížen **Ústecký kraj**, a to již sedmým rokem v řadě. V roce 2025 zde index násilné kriminality dosáhl 196 skutků na 100 tisíc obyvatel, což je téměř dvaapůlkrát více než v Pardubickém kraji s nejnižší hodnotou (80). Za Ústeckým krajem následovaly Liberecký kraj (181) a Olomoucký kraj (152). Celorepublikový průměr činil v roce 2025 126 skutků na 100 tisíc obyvatel.

Objasněnost v krajích

Míra objasněnosti násilné kriminality v roce 2025 dosáhla 60,2 %. Oproti roku 2024 jde o mírný pokles (-0,6 procentního bodu), v delší časové řadě však objasněnost klesá výrazněji – v letech 2015–2018 se pohybovala kolem 70 %.

Graf 1.2.2: Násilná kriminalita v krajích Česka v roce 2025

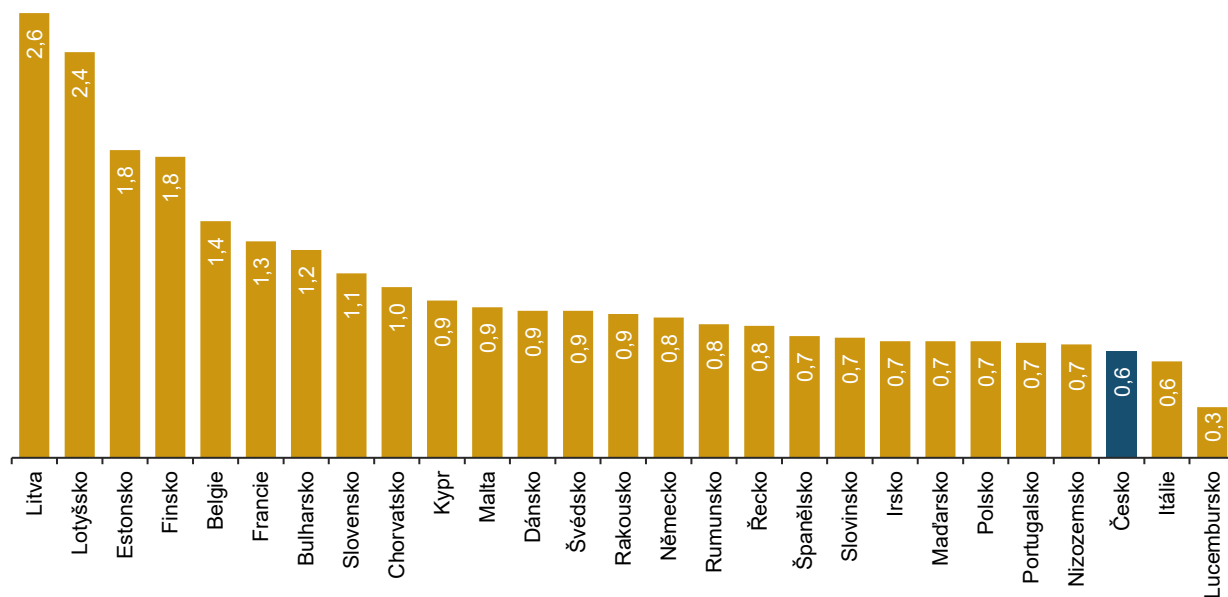

Regionální rozdíly v objasněnosti násilné kriminality zůstávají výrazné. Nejvyšší podíl objasněných skutků vykázaly v roce 2025 Olomoucký kraj (70,6 %), Zlínský kraj (70,2 %) a Ústecký kraj (69,8 %). Naopak nejnižší objasněnost byla zaznamenána v Praze (48,6 %) a ve Středočeském kraji (49,6 %) – v obou krajích s dlouhodobě nejnižší mírou objasněnosti v této kategorii.

1.2.4 Mezinárodní kontext

Index vražd¹ v Česku (0,6 na 100 tisíc obyvatel v roce 2024) patří v rámci EU k třem nejnižším – pouze Lucembursko (0,3) a Itálie (0,6) mají index stejný nebo nižší. Nejvyšší hodnoty v EU evidují pobaltské státy (Litva 2,6; Lotyšsko 2,4). Index loupeží v Česku (12,7) je na sedmém nejnižším místě mezi zeměmi EU.

Graf 1.2.3: Počet vražd na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024

Zdroj: Eurostat

¹ Eurostat vykazuje pouze vraždy dokonané, zatímco data za Česko zahrnují i vraždy ve stadiu pokusu.

1.3 Mravnostní kriminalita

Klíčová zjištění

- Policie ČR zaevidovala v roce 2025 celkem 3 695 skutků mravnostní kriminality, což je meziroční nárůst o 8,8 % – nejvýraznější relativní nárůst mezi všemi druhy kriminality. Od roku 2015 počet registrovaných skutků vzrostl o 64 %.
- Počet evidovaných znásilnění překročil v roce 2025 podruhé v řadě hranici 1 000 případů (1 086 skutků) a od roku 2015 se zvýšil o 82 %.
- Rok 2025 přinesl metodickou změnu – Policie ČR zavedla nové takticko-statistické kategorie odrážející připravovanou novelu trestního zákoníku (viz info-box). Srovnatelnost podkategorií s předchozími roky je proto omezená.
- Meziroční nárůst mravnostní kriminality zaznamenalo 10 ze 14 krajů. Nejvýrazněji rostla evidovaná mravnostní kriminalita v Praze (+131 skutků) a Ústeckém kraji (+70 skutků) naopak klesla v Olomouckém (-17 skutků), Plzeňském (-14 skutků) a Jihočeském kraji (-14 skutků).
- Ústecký kraj zůstává krajem s nejvyšší intenzitou mravnostní kriminality již sedmý rok v řadě (71 skutků na 100 tisíc obyvatel v roce 2025). Celorepublikový průměr činil 34 skutků.

Co mravnostní kriminalita zahrnuje

Mravnostní kriminalita je řazena do obecné kriminality. Tyto trestné činy zasahují důstojnost oběti v sexuální oblasti. Patří sem zejména trestné činy ohrožující svobodu rozhodování v oblasti pohlavního života (znásilnění, sexuální nátlak), ohrožující zdravý mravní a tělesný vývoj dětí (pohlavní zneužití, svádění dítěte k pohlavnímu styku, zneužití dítěte k výrobě pornografie) nebo ohrožující některé mravní zásady (výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií, kuplířství).

Mravnostní kriminalita představuje jen kolem 2 % všech zjištěných trestných činů, ale patří k trestným činům s nejvyšší mírou latence – je velmi často nenahlašována. Skutečný počet spáchaných mravnostních skutků je tak podle expertů řádově vyšší než počet registrovaný ve statistikách.

Metodický zlom v roce 2025

Od roku 2025 Policie ČR upravila takticko-statistickou klasifikaci (TSK) v oblasti mravnostní kriminality. Byly zavedeny nové kategorie sexuální útoku (TSK 205) a upravená kategorie pohlavního zneužití (TSK 215). Změna reaguje na novelu trestního zákoníku, která rozšiřuje definici znásilnění a mění pohled na sexuální praktiky s dětmi do dvanácti let věku (soudy je mají nadále pokládat za znásilnění nebo sexuální útok, nikoliv za mírněji trestné pohlavní zneužití). Plný účinek novela získává od 1. ledna 2026.

Konkrétní podkategorie mravnostní kriminality v roce 2025 proto nejsou plně srovnatelné s předchozími roky. Agregované údaje za celou mravnostní kriminalitu a za znásilnění (TSK 201) srovnatelnost zachovávají.

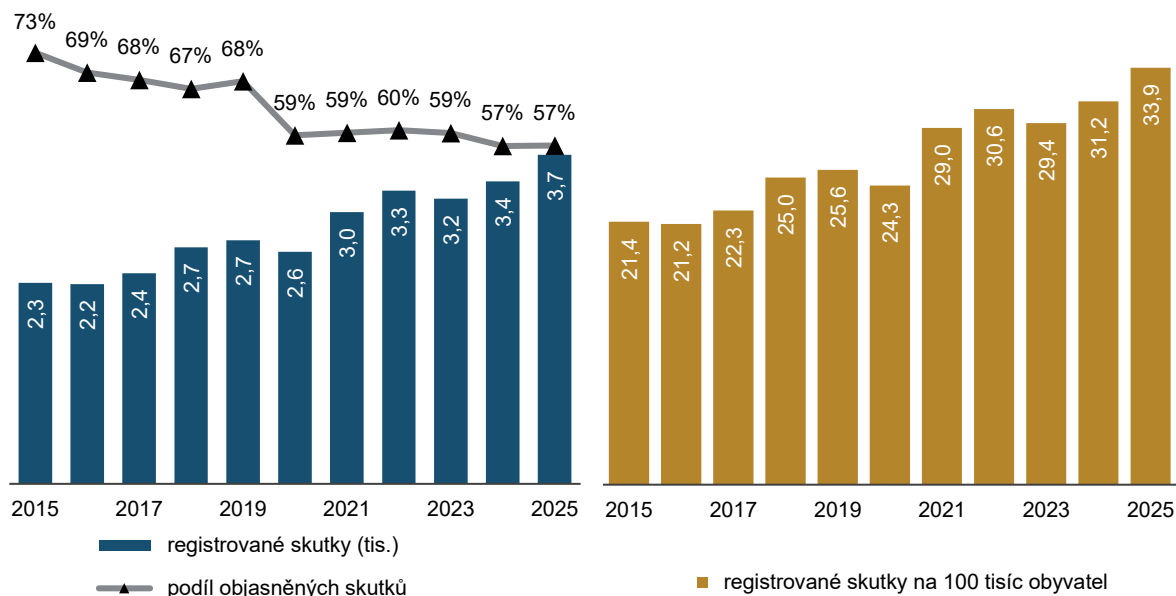
1.3.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 Policie ČR zaevidovala **3 695 skutků mravnostní kriminality**. Proti roku 2024 jde o nárůst o 299 skutků (+8,8 %) – nejvýraznější relativní meziroční nárůst mezi všemi druhy kriminality v roce 2025.

Z dlouhodobého pohledu mravnostní kriminalita setrvale roste. Proti roku 2015, kdy Policie ČR evidovala 2 256 skutků, se počet registrovaných případů zvýšil o 64 % (+1 439 skutků). Poprvé překročila hranici tří tisíc případů v roce 2021, hranici 3 500 případů v roce 2025. Podíl mravnostní kriminality na celkovém objemu registrované kriminality se ve sledovaném období více než zdvojnásobil – z 0,9 % v roce 2015 na 2,2 % v roce 2025.

Interpretace dlouhodobého nárůstu je komplikovaná vysokou latencí mravnostní kriminality. Rostoucí počet evidovaných případů může vedle skutečně častějšího výskytu souviset také s postupně klesající mírou obav obětí tuto trestnou činnost oznamovat – především díky vyšší osvětě hnutí na ochranu obětí, institucionální podpoře (viz info-box k sekundární viktimizaci v kapitole 2) a medializaci případů známých osobností. Samostatný vliv má i postupné rozšiřování právních definic (viz info-box o metodickém zlomu).

Graf 1.3.1: Mravnostní kriminalita v Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1.3.2 Struktura mravnostní kriminality

Rok 2025 přinesl změnu ve skladbě takticko-statistických klasifikací v oblasti mravnostní kriminality, která omezuje přímou srovnatelnost podkategorií s předchozími roky (více v info-boxu výše).

Nejčastěji evidovaným mravnostním skutkem zůstává **znásilnění** (§ 185). V roce 2025 jich bylo zaevidováno 1 086 – meziročně o 19 případů více (+1,8 %) a od roku 2015 o 488 případů více (+82 %).

Druhým nejčastějším skutkem byla v roce 2025 **dětská pornografie a zneužití dítěte k ní** (925 skutků). Policie ČR u tohoto trestného činu upozorňuje na rostoucí zneužívání nástrojů umělé inteligence, kdy dochází k úpravě zdánlivě neškodných fotografií dětí. Pokud za pomoci AI vznikne dětská pornografie, jde již o trestný čin.

V rámci nových a upravených kategorií TSK platných od roku 2025 bylo evidováno 645 skutků **pohlavního zneužití** a 328 skutků **sexuálního útoku**. Tyto dvě kategorie nahradily podrobnější členění používané do roku 2024 a nelze je přímo porovnávat s dřívějšími podkategoriemi.

Mezi další sledované skutky patří šíření pornografie (150), sexuální nátlak celkem (62), navazování nedovolených kontaktů s dítětem (56), svádění k pohlavnímu styku (78 skutků ve dvou kategoriích) a kuplířství (31). Obchodování s lidmi, zařazené rovněž do mravnostní kriminality, bylo v roce 2025 evidováno ve 26 případech.

1.3.3 Mezikrajské srovnání

Absolutní počty a meziroční změny

Meziroční nárůst mravnostní kriminality byl v roce 2025 zaznamenán v 10 ze 14 krajů. V absolutních hodnotách nejvýraznější nárůst evidovala **Praha** (+131 skutků; +30,0 %) a **Ústecký kraj** (+70 skutků; +14,0 %). Proti roku 2024 zaznamenaly meziroční pokles Olomoucký kraj (-17 skutků), Jihočeský kraj (-14 skutků), Plzeňský kraj (-14 skutků), a Pardubický kraj (-2 skutky).

Nejvíce skutků mravnostní kriminality Policie ČR zaevidovala v roce 2025 v Ústeckém kraji (571) a v Praze (568), s odstupem následovaly Moravskoslezský kraj (406), Jihomoravský kraj (356) a Středočeský kraj (353). Nejméně skutků bylo evidováno v Karlovarském kraji (89).

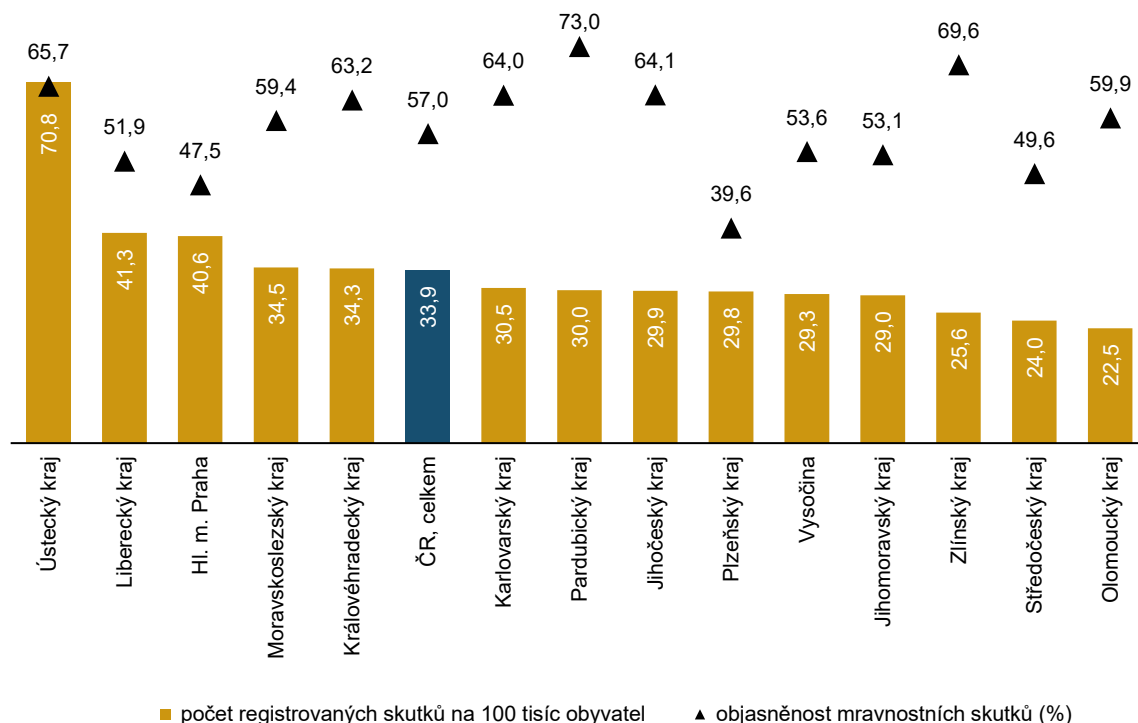
Intenzita kriminality (index na 100 tisíc obyvatel)

V přepočtu na 100 tisíc obyvatel je mravnostní kriminalitou dlouhodobě nejvíce zatížen **Ústecký kraj**, a to již sedmým rokem v řadě. V roce 2025 zde index mravnostní kriminality dosáhl 71 skutků na 100 tisíc obyvatel – více než dvojnásobku celorepublikového průměru (34). S odstupem následovaly Liberecký kraj (41), Praha (41) a Moravskoslezský kraj (35). Nejnížší hodnota indexu byla zaznamenána v Olomouckém kraji (23) a Středočeském kraji (24).

Objasněnost v krajích

Míra objasněnosti mravnostní kriminality v roce 2025 dosáhla 57,0 % a meziročně zůstala prakticky stejná. V delší časové řadě však objasněnost znatelně klesá – v roce 2015 se pohybovala na úrovni 72,6 %, v letech 2015–2019 nad 65 %. Po roce 2019 se ustálila v pásmu 57–59 %.

Graf 1.3.2: Mravnostní kriminalita v krajích Česka v roce 2025

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Nejvyšší úspěšnost při objasňování mravnostní kriminality měli v roce 2025 policisté v Pardubickém kraji (73,0 %) a ve Zlínském kraji (69,6 %). Nejnížší objasněnost byla zaznamenána v Plzeňském kraji (39,6 %), Praze (47,5 %) a Středočeském kraji (49,6 %).

1.3.4 Mezinárodní kontext

Mezinárodní srovnání mravnostní kriminality je velmi komplikované kvůli rozdílům v právních definicích a vysoké latenci napříč EU. Index znásilnění v Česku v roce 2024 (17,1 na 100 tisíc obyvatel podle metodiky Eurostatu) je srovnatelný s Německem (17,1) a zařazuje Česko zhruba do středu evropského žebříčku. Švédsko (88,2) či Francie (66,0) mají index výrazně vyšší – nejen kvůli odlišné incidenci, ale především kvůli širším právním definicím a vyšší ochotě obětí trestné činy nahlašovat.

1.4 Majetková kriminalita

Klíčová zjištění

- Policie ČR zaevidovala v roce 2025 celkem 93 695 skutků majetkové kriminality, což je meziroční pokles o 0,6 %. Od roku 2015 klesl počet registrovaných skutků o třetinu (-33 %).
- Největší dynamiku zaznamenaly podvody – meziročně vzrostly o více než třetinu (+37 %, na 18 722 skutků). Nárůst souvisí především s přesunem majetkové trestné činnosti do kyberprostoru.
- Krádeže motorových vozidel nebo jejich součástí pokračovaly ve výrazném dlouhodobém poklesu – v roce 2025 jich bylo evidováno 3 976 (-17 % meziročně, -67 % proti roku 2015).
- Objasněnost majetkové kriminality v roce 2025 vzrostla na 29,7 % – nejvyšší hodnotu za celou sledovanou dekádu. Meziroční nárůst činil 1,4 procentního bodu.
- Regionální rozdíly se prohloubily. Praha a Ústecký kraj zaznamenaly výrazný pokles (-9 % a -14 %), naopak osm krajů evidovalo nárůst – v relativním vyjádření nejvíce Jihočeský (+18 %), Zlínský (+11 %) a Moravskoslezský kraj (+10 %).

Co majetková kriminalita zahrnuje

Majetková kriminalita spočívá zejména v útoku na cizí majetek fyzických i právnických osob. Majetkové trestné činy se dělí na tři hlavní podskupiny: krádeže vloupáním, krádeže prosté a ostatní majetkovou kriminalitu (zahrnující například podvody, zpronevěru, poškození cizí věci nebo neoprávněné opatření platebního prostředku). Majetková trestná činnost je nejčteněji páchanou trestnou činností a dlouhodobě se podílí na více než polovině všech registrovaných skutků.

Rozdíl mezi krádeží prostou a krádeží vloupáním: krádež prostá je odcizení věci bez překonání překážky, užití lsti nebo násilí. Krádež vloupáním je vniknutí do uzavřeného prostoru lstí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky (budova, byt, chata, vozidlo, oplocený pozemek).

Metodické zlomy v časové řadě majetkové kriminality

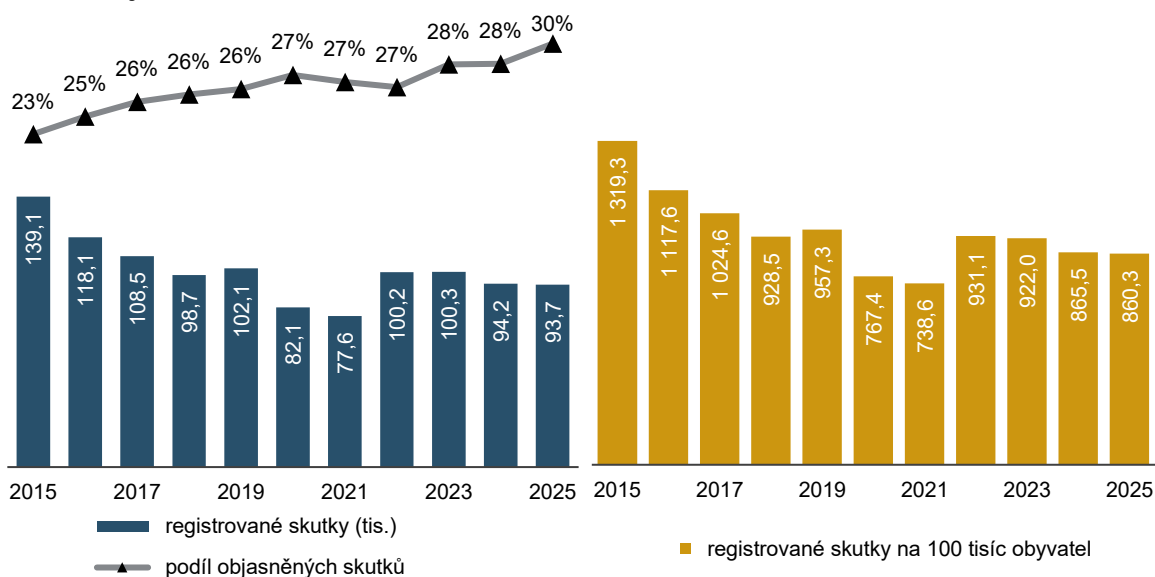
Vývoj majetkové kriminality v letech 2020–2021 byl výrazně ovlivněn dvěma faktory, které je třeba zohlednit při porovnávání dat v čase. Prvním byla novela trestního zákoníku č. 333/2020 Sb. účinná od 1. října 2020, která zdvojnásobila hranici škody u krádeže z 5 000 Kč na 10 000 Kč. Řada drobných krádeží tím přestala být kvalifikována jako trestný čin a stala se pouze přestupkem, který ve statistikách kriminality zohledněn není. Druhým faktorem byla protipandemická opatření včetně nouzového stavu, kdy omezený pohyb osob, nižší počet turistů ve velkých městech i přísnější sazby během nouzového stavu snížily výskyt některých typů krádeží (vloupání do bytů, kapesní krádeže). V roce 2021 došlo také ke změně ve skladbě takticko-statistických klasifikací, kdy se vybrané skutky přesunuly z krádeží prostých do krádeží vloupáním. Podkategorie v rámci majetkové kriminality proto nejsou před a po roce 2021 plně srovnatelné.

1.4.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 Policie ČR zaevidovala **93 695 skutků majetkové kriminality**. Proti roku 2024 jde o mírný pokles o 531 skutků (-0,6 %). Majetková kriminalita si tak udržuje úroveň, na které se ustálila po roce 2022, tedy v pásmu 93–100 tisíc skutků ročně.

Z dlouhodobého pohledu se majetková kriminalita od roku 2015 snížila o třetinu – proti hodnotě 139 092 skutků v roce 2015 klesl počet registrovaných případů o 45 397 skutků (-33 %). Nejnižší hodnoty dosáhla v roce 2021 (77 562 skutků), kdy se souběžně projevil vlivy pandemie a novely trestního zákoníku (viz info-box). Po rozvolnění protiepidemických opatření a nárůstu počtu cizinců spojeným s válkou na Ukrajině se počet majetkových skutků v roce 2022 zvýšil zpět nad 100 tisíc případů.

Graf 1.4.1: Majetková kriminalita v Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Přestože meziroční změny celkového objemu jsou v posledních letech mírné, uvnitř kategorie probíhají významné strukturální posuny. Státní zastupitelství i Policie ČR dlouhodobě upozorňují na signifikantní přesun majetkové trestné činnosti z fyzického do virtuálního prostředí – pachatelé přecházejí od „klasických“ krádeží k online podvodům a dalším formám kybernetické trestné činnosti.

1.4.2 Struktura majetkové kriminality

V roce 2025 tvořily majetkovou kriminalitu tři hlavní podskupiny: krádeže prosté (30 840 skutků; 33 % majetkové kriminality), krádeže vloupáním (26 657 skutků; 28 %) a ostatní majetková kriminalita (36 198 skutků; 39 %). Z dlouhodobého pohledu je posun patrný zejména v poslední skupině – ostatní majetková kriminalita, která zahrnuje podvody a další nefyzické formy útoků na majetek a postupně nabývá na významu.

Podvody byly v roce 2025 s 18 722 skutky vůbec nejčastějším konkrétním trestným činem v rámci celé registrované kriminality. Proti roku 2024 jejich počet vzrostl o 5 021 (+37 %). Spolu s **neoprávněným opatřením platebního prostředku** (9 172 skutků) tvoří podvody jádro majetkové trestné činnosti páchané v kyberprostoru.

Krádeže prosté v roce 2025 meziročně klesly o 3,5 % na 30 840 skutků. Nejčastějším typem byly krádeže prosté v obchodech (12 241 skutků; objasněnost 89 %), následované kapesními krádežemi (3 384) a krádežemi v jiných objektech (3 401). Kapesní krádeže zůstávají typické především pro velká města s vyšší koncentrací osob a anonymitou – v Praze tvoří 9 % majetkové kriminality, v menších jde nejčastěji o 1 %.

Krádeže vloupáním v roce 2025 dosáhly 26 657 skutků. Nejpočetnější podkategorií byly krádeže vloupáním do ostatních objektů (10 224 skutků) a do motorových vozidel (6 802). Klasický indikátor majetkové bezpečnosti – **vloupání do soukromých obytných prostor** (byty, rodinné domy, chaty) – pokračuje v dlouhodobém poklesu: v roce 2025 jich bylo evidováno 4 064, meziročně o 4 % méně. Proti roku 2015 klesl počet těchto vloupání o 57 %.

Krádeže motorových vozidel nebo jejich součástí zaznamenaly v roce 2025 jeden z nejvýraznějších propadů – evidováno bylo 3 976 případů, meziročně o 17 % méně. Proti roku 2015 (11 922 případů) klesl počet krádeží vozidel o dvě třetiny (-67 %). Dlouhodobý pokles souvisí mj. s lepšími bezpečnostními systémy samotných vozidel, které ztěžují práci menším neorganizovaným zlodějům. Paralelně roste objasněnost krádeží – z 15 % v roce 2014 na zhruba 30 % v posledních letech.

Dalším skutkem s meziročním nárůstem evidovaných případů bylo **poškození cizí věci** (6 364 skutků; objasněnost 19 %), případně **zatajení věci** (1 173 skutků).

1.4.3 Mezikrajské srovnání

Absolutní počty a meziroční změny

Rozložení vývoje majetkové kriminality mezi kraji bylo v roce 2025 výrazně nerovnoměrné. Šest krajů evidovalo meziroční pokles, osm krajů nárůst. V absolutních hodnotách se nejvýrazněji snížil počet skutků v Praze (-2 417; -9,4 %) a v Ústeckém kraji (-1 094; -14,2 %). Na druhé straně Moravskoslezský kraj zaznamenal nejvyšší přírůstek (+1 179; +10,4 %), v relativním vyjádření pak rostla majetková kriminalita nejvíce v Jihočeském kraji (+18,2 %).

Absolutně nejvíce skutků majetkové kriminality bylo v roce 2025 evidováno v Praze (23 270), Moravskoslezském kraji (12 514) a Jihomoravském kraji (10 341). Praha se na celkovém objemu majetkové kriminality podílela 24,8 %, což je nejnižší hodnota za sledované období (v roce 2015 připadalo na Prahu 32 % majetkové kriminality).

Intenzita kriminality (index na 100 tisíc obyvatel)

V přepočtu na 100 tisíc obyvatel je majetkovou kriminalitou dlouhodobě výrazně nejvíce zatížena Praha (1 664 skutků na 100 tisíc obyvatel v roce 2025). S odstupem následovaly Moravskoslezský kraj (1 062), Liberecký kraj (911) a Karlovarský kraj (876). Nejnižší hodnoty indexu dosáhly kraj Vysočina (432) a Pardubický kraj (448) – oba hluboko pod celorepublikovým průměrem 860 skutků na 100 tisíc obyvatel.

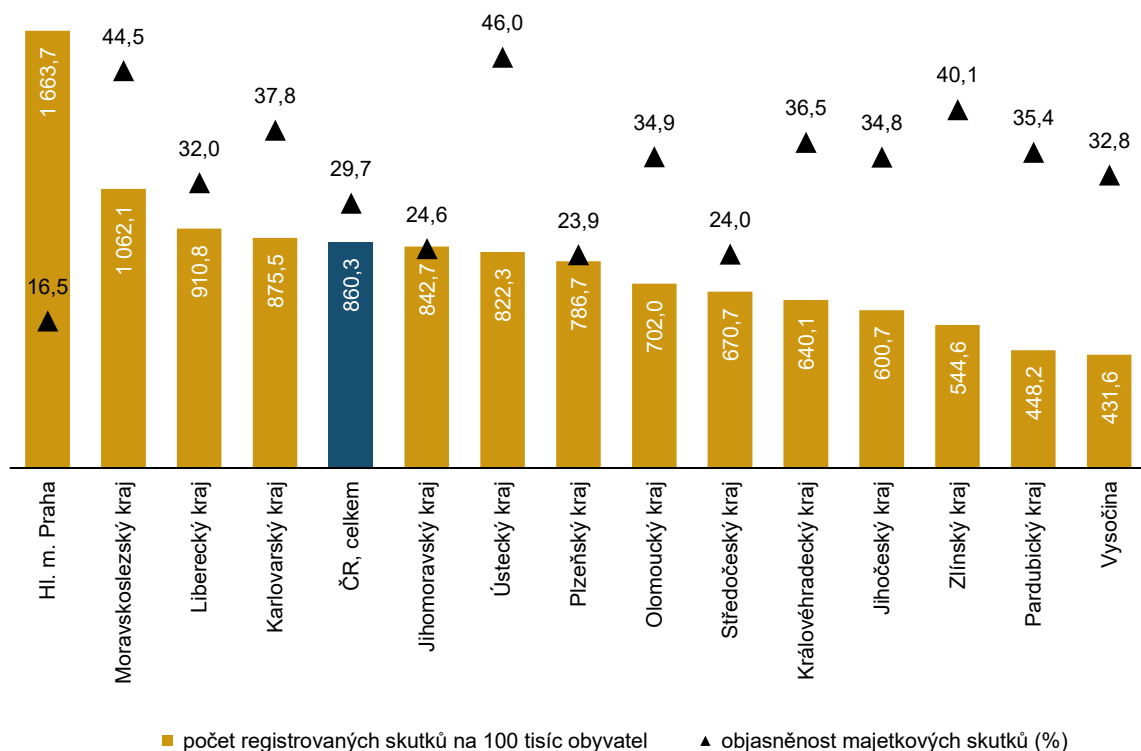
Rozložení majetkové kriminality mezi kraji je ovlivněno demografickými a sociálně-ekonomickými specifiky – mírou urbanizace, podílem velkých měst, počtem turistů a dojíždějících i anonymitou městského prostředí.

Objasněnost v krajích

Míra objasněnosti majetkové kriminality dosáhla v roce 2025 hodnoty 29,7 % – nejvyšší hodnoty za sledovanou dekádu (v roce 2015 to bylo 23,3 %). Meziročně objasněnost vzrostla o 1,4 procentního bodu.

I přes tento pozitivní trend zůstává objasněnost majetkové kriminality výrazně nejnižší ze všech druhů kriminality. Regionální rozdíly jsou přitom výrazné: nejvyšší úspěšnost při objasňování měli v roce 2025 policisté v Ústeckém kraji (46,0 %) a Moravskoslezském kraji (44,5 %). Nejnižší objasněnost byla zaznamenána v Praze (16,5 %). Nízká objasněnost v Praze souvisí se strukturou zdejší majetkové kriminality – vysoký podíl tvoří kapesní krádeže a jiné formy anonymních trestných činů s obtížnou identifikací pachatele.

Graf 1.4.2: Majetková kriminalita v krajích Česka v roce 2025

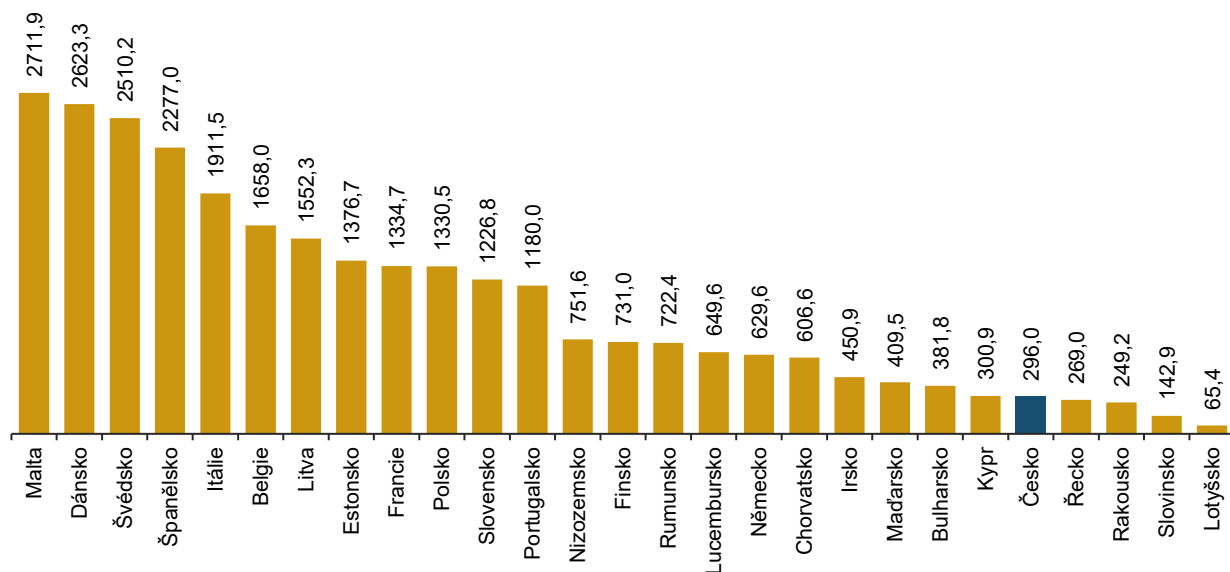

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1.4.4 Mezinárodní kontext

Index krádeží v Česku (296 skutků na 100 tisíc obyvatel v roce 2024) patří v rámci EU k pěti nejnižším – pouze Lotyšsko (65), Slovinsko (143), Rakousko (250) a Řecko (270) mají hodnoty nižší. Vysoké hodnoty severských a jihoevropských zemí (Dánsko 2 623; Švédsko 2 510; Španělsko 2 277) souvisí spíše s ochotou obětí drobné krádeže ohlašovat než se skutečným výskytem trestné činnosti. Index vloupání do soukromých obytných prostor v Česku (41) je rovněž mezi nejnižšími ze států EU. Krádeže motorových vozidel mají v Česku hodnotu 28 na 100 tisíc obyvatel, což Česko řadí na desáté nejnižší místo v žebříčku zemí EU.

Graf 1.4.3: Počet krádeží na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024

Zdroj: Eurostat

1.5 Ostatní kriminalita

Klíčová zjištění

- Policie ČR zaevidovala v roce 2025 celkem 26 671 skutků ostatní kriminality, což je meziroční pokles o 0,5 %. V dlouhodobém horizontu je tato kategorie nejstabilnější – od roku 2015 se změnila jen o 2,4 %.
- Nejčastějším trestným činem v kategorii zůstalo maření výkonu úředního rozhodnutí s 12 485 skutky (meziročně +4,1 %). Jde zároveň o druhý nejčastější trestný čin v rámci celé registrované kriminality.
- Výrazně meziročně klesly sprejství (-18 %) a drogová kriminalita (-5,6 %), ze které nedovolená výroba omamných a psychotropních látek pro jiného klesla o 6,5 %.
- Krajem s nejvyšší intenzitou ostatní kriminality je poprvé za celou sledovanou dekádu Ústecký kraj (359 skutků na 100 tisíc obyvatel), který tak předběhl Prahu (326).
- Objasněnost ostatní kriminality zůstává vysoká (69,5 %), meziročně se prakticky nezměnila. Rozdíl mezi nejvyšší objasněností v Jihočeském kraji (82 %) a nejnižší v Praze (50 %) zůstává výrazný.

Co zahrnuje ostatní kriminalita

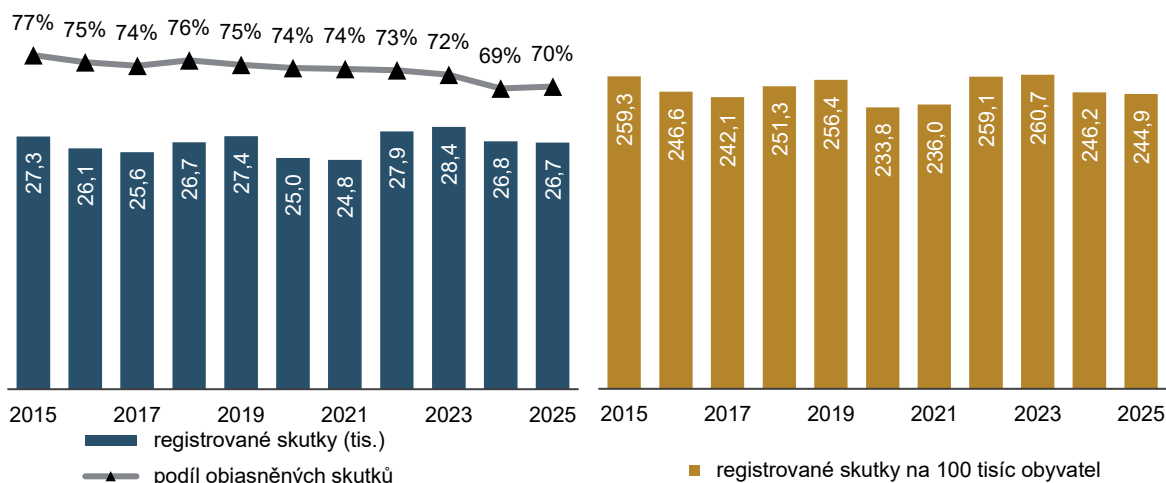
Ostatní kriminalita je vedle násilné, mravnostní a majetkové kriminality poslední skupinou kriminality obecné. Jde o značně nehomogenní skupinu – trestné činy v ní obsažené jsou pouze souhrnem skutků s různými určujícími znaky bez jednotné definice. Řadí se sem zejména maření výkonu úředního rozhodnutí (například řízení pod uloženým zákazem řízení motorových vozidel), sprejství (poškození cizí věci), drogová trestná činnost (nedovolená výroba, držení a šíření omamných a psychotropních látek), výtržnictví, ohrožování výchovy dítěte, nedovolené ozbrojování a některé formy legalizace výnosů z trestné činnosti

1.5.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 Policie ČR zaevidovala **26 671 skutků ostatní kriminality**. Proti roku 2024 jde o mírný pokles o 132 skutků (-0,5 %). Z pohledu dlouhodobé stability je ostatní kriminalita výjimečnou kategorií – za celou sledovanou dekádu se její objem pohyboval v úzkém pásmu 24,8 až 28,4 tisíc skutků ročně a proti roku 2015 se změnil jen o 2,4 %.

Podíl ostatní kriminality na celkovém objemu registrované kriminality činil v roce 2025 celkem 15,7 %, což je po majetkové kriminalitě druhý nejvyšší podíl. Pětiletý posun v podílu je minimální (-0,5 procentního bodu proti roku 2021).

Graf 1.5.1: Ostatní kriminalita v Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1.5.2 Struktura ostatní kriminality

Zhruba tři čtvrtiny veškerých skutků ostatní kriminality připadají na čtyři dominantní trestné činy:

Maření výkonu úředního rozhodnutí (12 485 skutků; +4,1 % meziročně) zůstává nejen nejčastějším skutkem v této kategorii, ale i druhým nejčastějším trestným činem v rámci celé registrované kriminality – po podvodech v kategorii majetkové kriminality. Typickým příkladem je řízení motorového vozidla přes uložený zákaz. Objasněnost tohoto skutku je velmi vysoká (93 %), protože v drtivé většině případů je pachatel zjištěn již při kontrole.

Poškození cizí věci – sprejerství (3 857 skutků) naopak meziročně výrazně pokleslo – o 851 skutků (- 18,1 %). Sprejerství má oproti maření výkonu úředního rozhodnutí dlouhodobě velmi nízkou objasněnost (13 %), protože pachatel zpravidla jedná v noci a bez svědků.

Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy pro jiného (2 804 skutků) meziročně klesla o 6,5 %. V širší definici (agregát Tab. 5.8, který zahrnuje i výrobu, držení a šíření drog) dosáhla drogová kriminalita v roce 2025 celkem 3 987 skutků – meziročně o 5,6 % méně a proti roku 2015 o 28 % méně. Objasněnost drogové kriminality zůstává nad 74 %.

Výtržnictví (1 982 skutků; -8,3 % meziročně) je čtvrtým nejčastějším skutkem této kategorie. Objasněnost výtržnictví dosahuje 70 %.

Z dalších skutků kategorie stojí za zmínku **ohrožování výchovy dítěte** (1 357 skutků), **legalizace výnosů z trestné činnosti** (praní špinavých peněz, 911 skutků v úmyslné formě a 479 skutků z nedbalosti), **neoprávněné přechovávání omamných a psychotropních látek pro vlastní potřebu** (989 skutků) a **nedovolené ozbrojování** (430 skutků).

1.5.3 Mezikrajské srovnání

Absolutní počty a meziroční změny

Rozložení meziročního vývoje mezi kraji bylo v roce 2025 nerovnoměrné – devět krajů zaznamenalo nárůst, pět krajů pokles. V absolutních hodnotách nejvýrazněji klesl počet skutků v **Praze** (-458 skutků; -9,1 %) a ve **Středočeském kraji** (-231 skutků; -6,8 %). Naopak největší přírůstek evidoval **Olomoucký kraj** (+182 skutků; +14,3 %), následovaný Plzeňským krajem (+151; +10,8 %) a Jihomoravským krajem (+148; +5,9 %).

Absolutně nejvíce skutků ostatní kriminality bylo v roce 2025 evidováno v **Praze** (4 556), **Středočeském kraji** (3 152) a **Moravskoslezském kraji** (3 046). Na opačném pólu byly Karlovarský kraj (849) a Pardubický kraj (829).

Intenzita kriminality (index na 100 tisíc obyvatel)

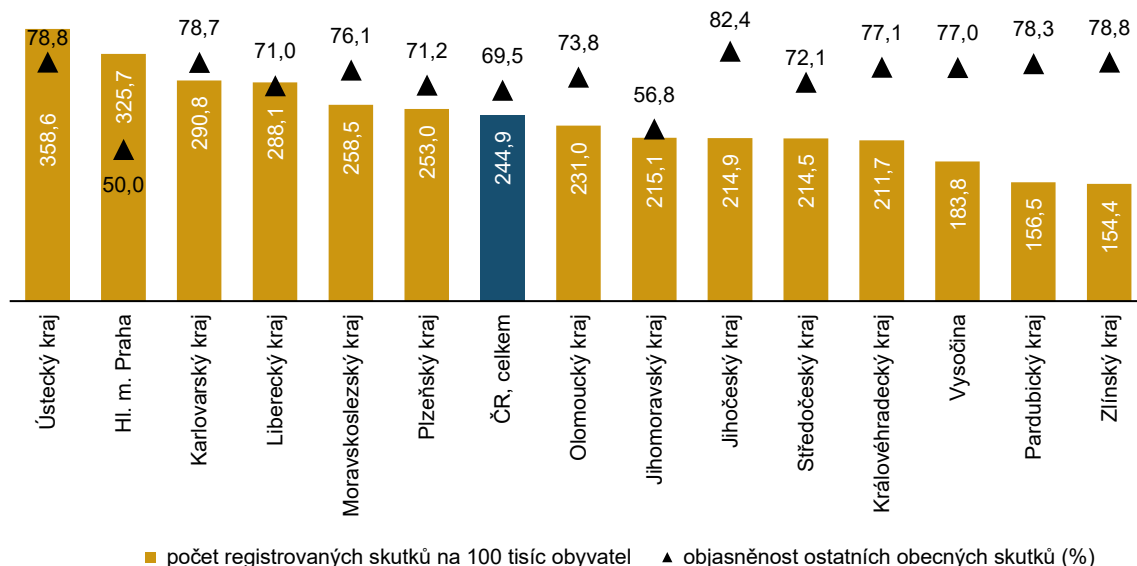
V přepočtu na 100 tisíc obyvatel došlo v roce 2025 k významnému posunu: nejvyšší intenzitu ostatní kriminality poprvé za sledovanou dekádu dosáhl **Ústecký kraj** (359 skutků na 100 tisíc obyvatel), který předstihl Prahu (326). Tradičně nejvyšší hodnoty indexu v Praze byly spojeny především s vyšší koncentrací drogové trestné činnosti v metropoli. Za těmito dvěma kraji následovaly Karlovarský (291) a Liberecký kraj (288).

Nejnižší hodnoty indexu dosáhl v roce 2025 opět **Zlínský kraj** (154) a **Pardubický kraj** (157), jejichž hodnoty se drží výrazně pod celorepublikovým průměrem (245).

Objasněnost v krajích

Míra objasněnosti ostatní kriminality dosáhla v roce 2025 hodnoty 69,5 % – meziročně o 0,4 procentního bodu výše. Z dlouhodobého pohledu ale objasněnost klesá – v roce 2015 se pohybovala nad 76 %, po roce 2024 se snížila pod 70 %. Vysoká objasněnost v této kategorii je dána skladbou trestných činů, kde u některých (maření výkonu úředního rozhodnutí) je pachatel zpravidla znám již při zjištění skutku.

Graf 1.5.2: Ostatní kriminalita v krajích Česka v roce 2025

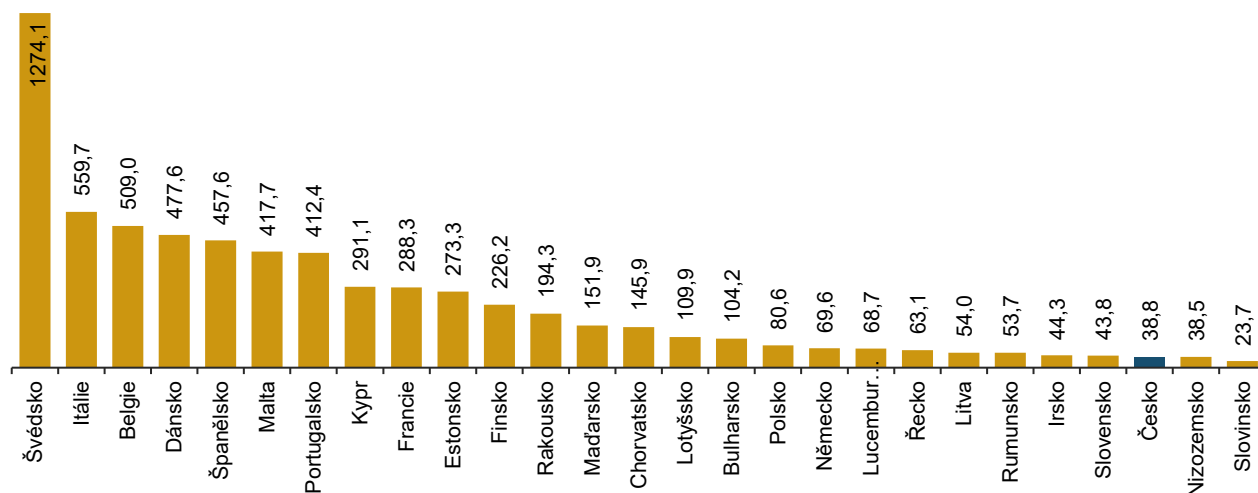
Zdroj: Policejní prezidium ČR

Nejvyšší objasněnost ostatní kriminality v roce 2025 měl **Jihočeský kraj** (82,4 %) a **Ústecký kraj** (78,8 %). Naopak nejnižší objasněnost byla v **Praze** (50,0 %) a **Jihomoravském kraji** (56,8 %).

1.5.4 Mezinárodní kontext

Z dílčích kategorií srovnávaných v rámci ostatní kriminality zařazuje Eurostat samostatně **drogovou trestnou činnost**. V roce 2024 měla česká drogová kriminalita index 38,8 na 100 tisíc obyvatel – třetí nejnižší v EU (po Slovinsku a Nizozemsku). Pro interpretaci je třeba mít na paměti, že index drogové kriminality silně závisí na národní drogové politice a intenzitě jejího vymáhání, ne pouze na rozšíření drog ve společnosti. Vysoké hodnoty Švédska (1 274), Itálie (560) nebo Belgie (509) odrážejí především aktivnější vymáhání.

Graf 1.5.3: Nedovolená výroba, držení a šíření drog na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024

Zdroj: Eurostat

1.6 Hospodářská kriminalita

Klíčová zjištění

- Policie ČR zaevidovala v roce 2025 celkem 12 302 skutků hospodářské kriminality, což je meziroční pokles o 4,1 %. Z dlouhodobého pohledu se jedná o kategorii s nejvýraznějším propadem – od roku 2015 klesl počet registrovaných skutků o 60 %.
- Nejčastějším skutkem zůstal úvěrový podvod (1 548 skutků), následovaný kyberkriminalitou v užším smyslu (1 224 skutků) a padělatelskými činy. Podíl hospodářské kriminality na celkové registrované kriminalitě činil v roce 2025 jen 7,2 %.
- Kyberkriminalita v užším smyslu – tedy neoprávněný přístup a poškození záznamu v počítačovém systému – meziročně klesla o 7 % na 1 224 skutků. Ve srovnání s maximem z roku 2022 (2 848 skutků) jde o pokles o 57 %.
- Pokles kyberkriminality v tomto vymezení ale neznamená pokles kybernetické trestné činnosti jako celku – podvody v kategorii majetkové kriminality, často páchané v online prostředí, meziročně vzrostly o 37 %.
- Regionální rozložení se změnilo: Praha jako dlouhodobé centrum hospodářské kriminality zaznamenala v roce 2025 výrazný pokles (-19 %), naopak rostoucím centrem se stává Olomoucký kraj, který je v indexu druhým nejzatíženějším krajem.

Co zahrnuje hospodářská kriminalita

Hospodářská kriminalita má blízkou souvislost s kriminalitou majetkovou, ale na rozdíl od ní, která útočí na majetek jiných osob, hospodářská kriminalita směřuje proti hospodářskému systému a jeho fungování. Patří sem trestné činy z oblasti daní a poplatků, účetnictví, padělání peněz, korupce, ale také protiprávní jednání v oblasti životního prostředí nebo autorských práv. Do hospodářské kriminality se řadí i kybernetická kriminalita v užším smyslu – zejména neoprávněný přístup do počítačového systému, padělání a pozměnění platebních prostředků a některé formy elektronického vydírání.

Hranice mezi majetkovou a hospodářskou kriminalitou v digitálním prostředí

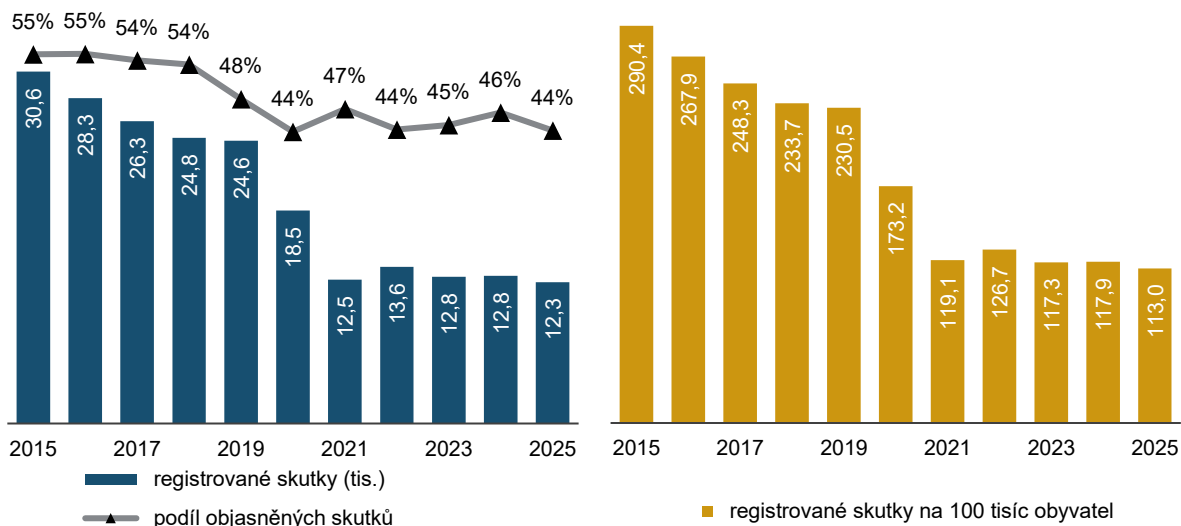
Rozdělení kybernetické trestné činnosti mezi majetkovou a hospodářskou kriminalitu je statisticky nejednoznačné. Část online podvodů je evidována jako podvod podle § 209 trestního zákoníku a řazena do majetkové kriminality, část jako neoprávněný přístup a poškození záznamu v počítačovém systému podle § 230, 231 a řazena do hospodářské kriminality. Z tohoto důvodu je třeba vývoj obou kategorií posuzovat společně – pokles v jedné může být kompenzován nárůstem v druhé. Podle Policie ČR v posledních letech dochází k tomu, že se pachatelé již masivně „nenabourávají“ do počítačů či internetového bankovníctví, ale spíše dosáhnou toho, že jim poškození sami umožní přístup. Chybí tak znak neoprávněného vniknutí – a skutek se tak kvalifikuje jako klasický podvod, nikoliv jako neoprávněný přístup.

1.6.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 Policie ČR zaevidovala **12 302 skutků hospodářské kriminality**, což je nejnižší hodnota od roku 2015. Proti roku 2024 jde o pokles o 532 skutků (-4,1 %). Z dlouhodobého pohledu jde o kategorii s nejvýraznějším propadem za celou sledovanou dekádu. Proti roku 2015 (30 616 skutků) klesl počet registrovaných skutků o 60 % (-18 314 skutků). Od roku 2021 se drží v pásmu 12–14 tisíc skutků ročně. Podíl hospodářské kriminality na celkovém objemu registrované kriminality klesl z 12 % v roce 2015 na 7,2 % v roce 2025.

Podstatnou část dlouhodobého poklesu lze vysvětlit souběhem dvou vlivů. Prvním je přesun části trestné činnosti z „klasických“ hospodářských deliktů do online prostředí, kde se typově řada skutků kvalifikuje jako podvod a statisticky se přesouvá do majetkové kriminality. Druhým je postupná úprava klasifikace výše škody a zpřísnění definic některých skutků. Faktický rozsah hospodářské kriminality v širším smyslu (včetně online forem) tak pravděpodobně není tak nízký, jak by mohl napovídat jen souhrnný údaj za tuto kategorii v této publikaci.

Graf 1.6.1: Hospodářská kriminalita v Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1.6.2 Struktura hospodářské kriminality

Struktura hospodářské kriminality je velmi heterogenní. Žádný jednotlivý skutek netvoří dominantní kategorii – nejčastější skutek (úvěrový podvod) se podílí jen na 13 % kategorii, prvních pět skutků na zhruba polovinu.

Úvěrový podvod (§ 211) zůstal s 1 548 skutky v roce 2025 nejčastějším druhem hospodářské kriminality. Jeho meziroční změna byla minimální (+0,6 %), z dlouhodobého pohledu se však jedná o jeden z nejvýrazněji klesajících skutků – proti roku 2015 (5 732 skutků) klesl o 73 %.

Podvod (§ 209) klasifikovaný jako hospodářský delikt – tedy páchaný právníckými osobami nebo v rámci obchodního styku – byl v roce 2025 evidován v 1 459 případech. **Neoprávněný přístup a poškození záznamu v počítačovém systému** (klíčový ukazatel kyberkriminality) činil 1 224 skutků – meziročně o 7 % méně. Proti maximu z roku 2022 (2 848 skutků) jde o pokles o 57 %.

Dalšími často evidovanými skutky byly **padělání a pozměnění veřejné listiny** (969 skutků; -26 % meziročně), **zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby** (854), **padělání a pozměnění peněz** (837), **zpronevěra** (666) a **podvody v sociálním zabezpečení a nemocenském pojištění** (663; -9 %). Mezi meziročně nejvýrazněji klesajícími skutky bylo **porušení práv k ochranné známce a jiným označením** (228 skutků; -56 %).

Dalšími specifickými kategoriemi jsou **legalizace výnosů z trestné činnosti** (tzv. praní špinavých peněz) ve dvou formách – úmyslné (242 skutků) a z nedbalosti (219 skutků), **pojistný podvod** (146) a **dotační podvod** (118).

1.6.3 Mezikrajské srovnání

Absolutní počty a meziroční změny

V roce 2025 zaznamenaly meziroční pokles hospodářské kriminality pouze tři kraje, jedenáct krajů naopak evidovalo nárůst. V absolutních hodnotách se nejvýrazněji snížila hospodářská kriminalita v **Praze** (-632 skutků; -19,3 %) a ve **Zlínském kraji** (-170 skutků; -33 %). Naopak největší přírůstek evidoval **Olomoucký kraj** (+123; +13 %), následovaný Středočeským krajem (+69; +7 %) a Karlovarským krajem (+58; +20 %).

Absolutně nejvíce skutků hospodářské kriminality bylo v roce 2025 evidováno v **Praze** (2 648), **Moravskoslezském kraji** (1 345), **Jihomoravském kraji** (1 175) a **Olomouckém kraji** (1 094). Koncentrace hospodářské kriminality v Praze souvisí především s vysokým počtem právnických osob registrovaných v hlavním městě – podíl Prahy na celkovém objemu hospodářské kriminality však v roce 2025 klesl na 22 % (v roce 2015 to bylo 25 %).

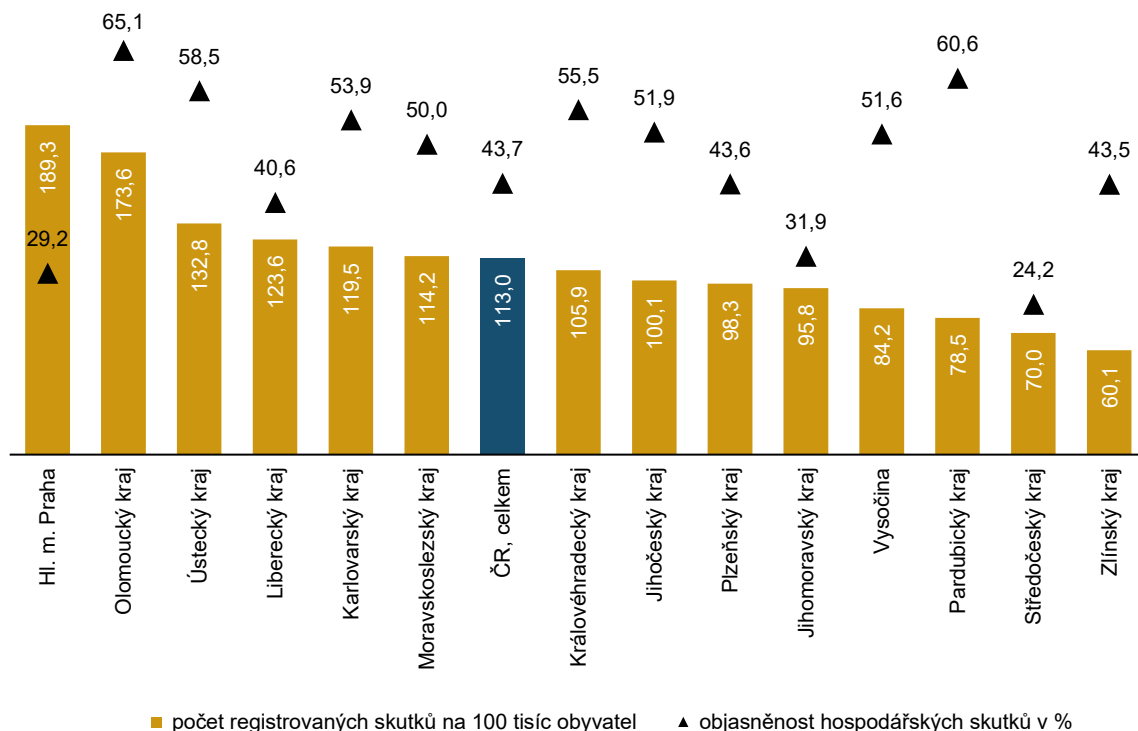
Intenzita kriminality (index na 100 tisíc obyvatel)

V přepočtu na 100 tisíc obyvatel byla v roce 2025 hospodářskou kriminalitou nejvíce zatížena **Praha** (189 skutků) – i po poklesu si udržuje prvenství, které zastává dlouhodobě. Druhým nejzatíženějším krajem se stal **Olomoucký kraj** (174), ve kterém index hospodářské kriminality od roku 2022 soustavně narůstá. S odstupem následovaly Ústecký kraj (133), Liberecký kraj (124) a Karlovarský kraj (120). Nejnížší hodnoty indexu byly zaznamenány ve **Zlínském kraji** (60), **Středočeském kraji** (70) a **Pardubickém kraji** (79).

Objasněnost v krajích

Podíl objasněných skutků hospodářské kriminality dosáhl v roce 2025 hodnoty **43,7 %** – meziročně o 2,7 procentního bodu méně a nejnížší hodnoty od roku 2020. V dlouhodobém pohledu se objasněnost hospodářské kriminality pohybuje níže než u násilné, mravnostní a ostatní kriminality, ale výše než u kriminality majetkové. Nejvyšší objasněnost měli v roce 2025 policisté v **Olomouckém kraji** (65,1 %) a **Pardubickém kraji** (60,6 %). Nejnížší objasněnost byla ve **Středočeském kraji** (24,2 %).

Graf 1.6.2: Hospodářská kriminalita v krajích Česka v roce 2025

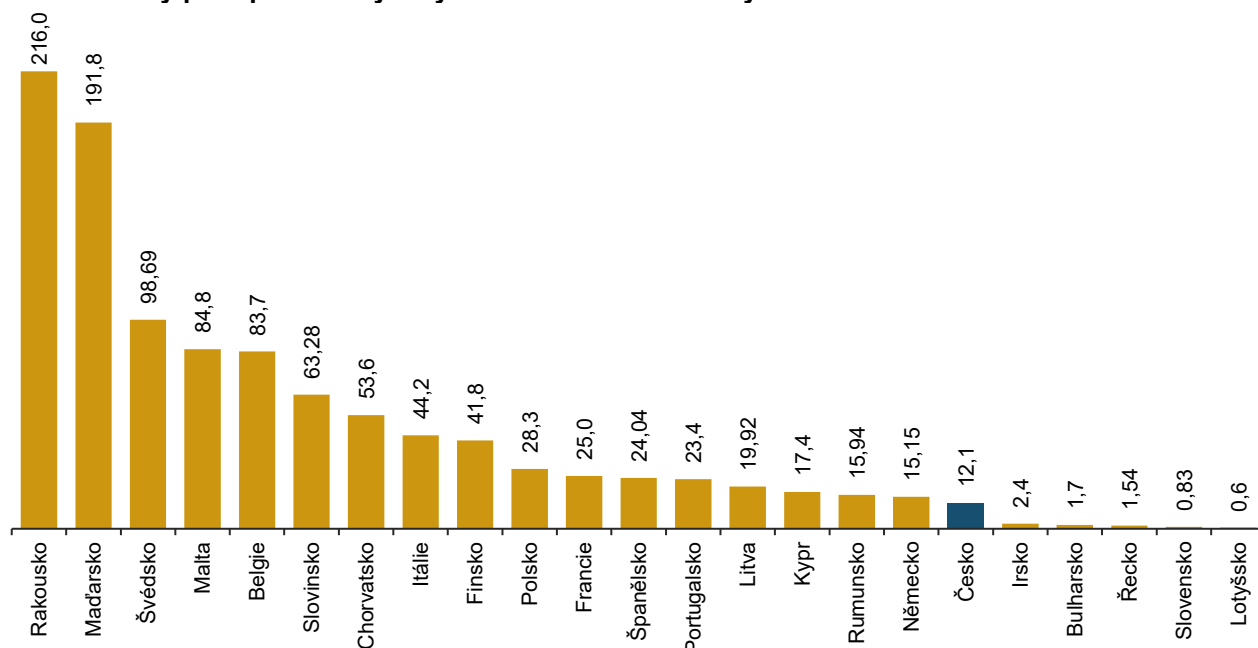
Zdroj: Policejní prezidium ČR

1.6.4 Mezinárodní kontext

Z dílčích kategorií hospodářské kriminality srovnává Eurostat samostatně **kyberkriminalitu** (v užším smyslu v ČR – neoprávněný přístup do počítačového systému). Česko evidovalo v roce 2024 hodnotu 12,1 registrovaných skutků na 100 tisíc obyvatel – výrazný pokles z maxima 27,1 v roce 2022. V evropském srovnání patří Česko ke konci žebříčku, vyšší hodnoty mají Rakousko (216), Maďarsko (192), Švédsko (99)

nebo Belgie (84). Mezinárodní srovnatelnost této kategorie je obzvlášť omezená kvůli velmi rozdílným definicím a evidenčním praxím v jednotlivých zemích.

Graf 1.6.3: Činy proti počítačovým systémům na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024

Zdroj: Eurostat

1.7 Zbývající kriminalita

Klíčová zjištění

- Policie ČR zaevidovala v roce 2025 celkem 19 804 skutků zbývající kriminality, což je meziroční pokles o 11 % – nejvýraznější relativní pokles mezi všemi druhy kriminality. Od roku 2015 klesl počet registrovaných skutků o 39 %.
- Celoplošně klesající trend – pokles zaznamenalo všech 14 krajů bez výjimky. V absolutních hodnotách nejvýrazněji klesla kriminalita ve Středočeském (-490 skutků), Ústeckém (-347) a Jihomoravském kraji (-233).
- Hlavní příčinou prudkého poklesu je snížení počtu evidovaných skutků zanedbání povinné výživy, který meziročně klesl o třetinu (-1 864 skutků; -34 %). Tento jediný skutek vysvětluje 76 % celkového poklesu zbývající kriminality.
- Pokles počtu evidovaných skutků zanedbání povinné výživy souvisí s novelou trestního zákoníku, která od 1. ledna 2026 zavádí částečnou dekriminalizaci neplacení výživného. Již v průběhu roku 2025 se změna pravděpodobně odrazila v praxi orgánů činných v trestním řízení.
- Ohrožení pod vlivem návykové látky zůstalo i v roce 2025 vůbec nejčastějším trestným činem ze zbývající kriminality a třetím nejčastějším trestným činem v rámci celé registrované kriminality (7 441 skutků).

Co zahrnuje zbývající kriminalita

Zbývající kriminalita zahrnuje trestné činy, které nepatří do obecné ani hospodářské kriminality a ani mezi vojenské a protiústavní činy. Stejně jako u ostatní kriminality jde pouze o souhrn trestných činů bez společných určujících znaků, vymezený takticko-statisticky, nikoliv kriminálně. Patří sem například ohrožení pod vlivem návykové látky, opilství, zanedbání povinné výživy, dopravní nehody silniční nedbalostní, šíření poplašné zprávy, pomluva, křivé obvinění, ublížení na zdraví z nedbalosti nebo tzv. trestné činy z nenávisti.

Podíl zbývající kriminality na celkovém objemu je poměrně vysoký – v roce 2025 tvořila 11,6 % všech registrovaných skutků. Přestože název „zbývající“ může evokovat marginální kategorii, patří mezi tři nejobemnější druhy kriminality po majetkové a ostatní.

Dekriminalizace zanedbání povinné výživy a dopady na statistiku

Dne 1. ledna 2026 nabývá účinnosti novela trestního zákoníku, která částečně dekriminalizuje trestný čin zanedbání povinné výživy (§ 196). Podle nové právní úpravy bude trestné již jen takové neplnění vyživovací povinnosti trvající déle než čtyři měsíce, které zároveň vystaví oprávněnou osobu nebezpečí nouze. Dřívější pouhé neplnění vyživovací povinnosti bez následku přestává být trestným činem.

Podle ministerstva spravedlnosti se změna dotkne zhruba pěti set osob, které se ve výkonu trestu dostanou předčasně na svobodu. Statistické dopady se projevují již v roce 2025 – počet evidovaných skutků zanedbání povinné výživy meziročně klesl o třetinu. V datech za rok 2026 lze očekávat ještě výraznější pokles. Při srovnávání časové řady počtu registrovaných skutků zanedbání povinné výživy před a po roce 2025 je třeba tuto metodickou změnu zohlednit.

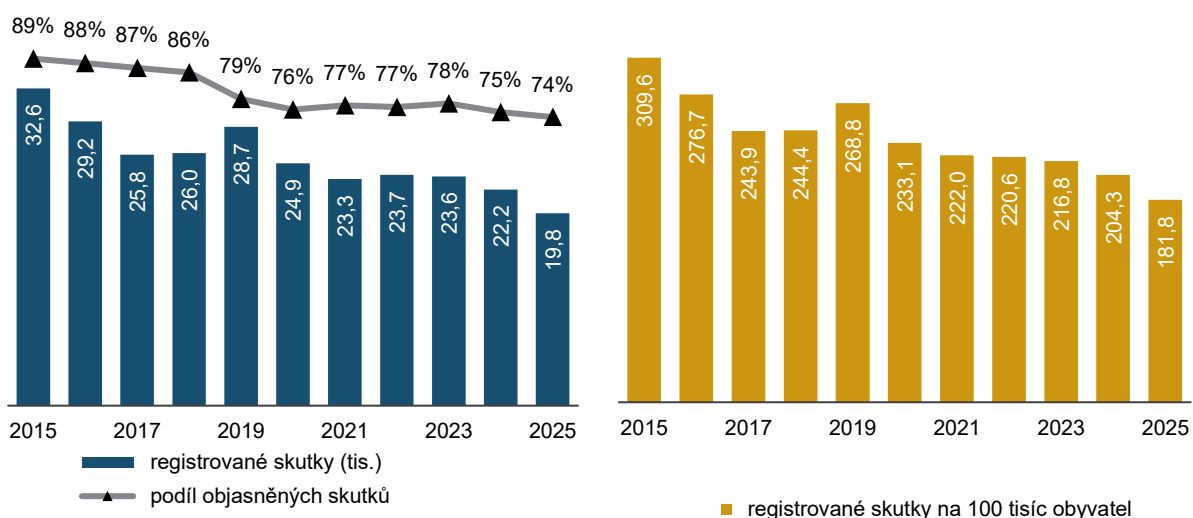
1.7.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 Policie ČR zaevidovala **19 804 skutků zbývající kriminality**. Proti roku 2024 jde o pokles o 2 441 skutků (-11,0 %) – nejvýraznější relativní meziroční pokles mezi všemi druhy kriminality v roce 2025.

Z dlouhodobého pohledu zbývající kriminalita setrvale klesá – proti roku 2015 (32 646 skutků) klesl počet registrovaných skutků o 39 %. Pětiletá změna proti roku 2021 činí -15 %. Podíl zbývající kriminality na celkovém objemu registrované kriminality se odpovídajícím způsobem zmenšuje – z 13,2 % v roce 2015 na 11,6 % v roce 2025.

Naprostou většinu meziročního poklesu mezi lety 2024 a 2025 způsobil jediný trestný čin – zanedbání povinné výživy, jehož počet evidovaných případů klesl o 1 864 skutků. To odpovídá 76 % celkového meziročního poklesu zbývající kriminality. Pokles úzce souvisí s přijatou novelou trestního zákoníku, která od 1. ledna 2026 zavádí částečnou dekriminalizaci tohoto trestného činu (více v info-boxu). Ostatní skutky zbývající kriminality měly co do evidovaného počtu vývoj mnohem mírnější.

Graf 1.7.1: Zbývající kriminalita v Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1.7.2 Struktura zbývajících kriminalit

Téměř 80 % všech registrovaných skutků zbývajících kriminality v roce 2025 připadlo na tři trestné činy: ohrožení pod vlivem návykové látky, dopravní nehody silniční nedbalostní a zanedbání povinné výživy.

Ohrožení pod vlivem návykové látky, opilství (§ 274, 360) bylo v roce 2025 s 7 441 skutky nejčastějším skutkem zbývajících kriminality a zároveň šestým nejčastějším trestným činem v rámci celé registrované kriminality. Proti roku 2024 počet případů klesl o 4,6 %. Objasněnost tohoto trestného činu je velmi vysoká (92 %) – pachatel je zpravidla zjištěn rovnou při kontrole.

Dopravní nehody silniční nedbalostní (tab. 7.6, zahrnuje skutky podle § 143, 147, 148 a 273) dosáhly v roce 2025 hodnoty 5 752 skutků – meziročně o 1,3 % méně. V dlouhodobém pohledu se počet těchto skutků drží v pásmu 5,7–6,6 tisíc ročně.

Zanedbání povinné výživy (§ 196) klesl z 5 562 v roce 2024 na **3 698 v roce 2025**, tedy o 1 864 skutků (- 33,5 %). Z dlouhodobého pohledu jde o jeden z nejvýrazněji klesajících skutků v publikaci – proti roku 2015 (12 089 skutků) klesl počet registrovaných případů o 69 %. Tento trend souvisí jak s dřívějšími změnami v praxi exekucí a vymáhání, tak – v roce 2025 – s nadcházející dekriminalizací tohoto činu.

Mezi méně častými skutky stojí za zmínku **poškození cizích práv** (493), **křivé obvinění** (387), **ublížení na zdraví z nedbalosti** v obou formách (celkem 521 skutků – pracovní úraz 151, ostatní 370), **poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení** (242; -11 %), **padělání a vystavení nepravdivé lékařské zprávy** (139; -34 %), **šíření poplašné zprávy** (124) a **pomluva** (115).

Do zbývajících kriminalit patří rovněž **tzv. trestné činy z nenávisti** (hate crimes). Mezi nimi lze zmínit **podněcování k nenávisti vůči skupině osob** (TSK 788, 39 skutků) nebo **podněcování, schvalování, nepřekážení a neoznámení trestného činu** (TSK 725, 34 skutků, meziročně pokles o 62 %). Po výrazném nárůstu hate crimes v letech 2022–2023 spojeném s ruskou agresí proti Ukrajině a útokem na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy (prosinec 2023) je v roce 2025 patrný částečný návrat k nižším hodnotám. Státní zastupitelství nicméně upozorňuje na některé nové trendy v této oblasti – radikalizaci nezletilých osob, šíření poplašných zpráv se zapojením cizí státní moci a stále intenzivnější přesun nenávistných projevů do kyberprostoru.

1.7.3 Mezikrajské srovnání

Absolutní počty a meziroční změny

Rok 2025 přinesl v regionálním pohledu na zbývajících kriminalitu zcela mimořádný obraz – **všech 14 krajů zaznamenalo meziroční pokles**. V absolutních hodnotách se kriminalita nejvíce snížila ve **Středočeském kraji** (-490 skutků; -15,5 %), **Ústeckém kraji** (-347; -15,4 %) a **Jihomoravském kraji** (-233; -11,4 %). V relativním vyjádření byl nejvýraznější pokles v **Pardubickém kraji** (-211; -22 %). Nejmenší pokles zaznamenaly Plzeňský (-51; -3,6 %) a Moravskoslezský kraj (-106; -4,7 %).

Absolutně nejvíce skutků zbývajících kriminality bylo v roce 2025 evidováno ve Středočeském kraji (2 673), Praze (2 186), Moravskoslezském kraji (2 130) a Ústeckém kraji (1 907). Nejméně v Karlovarském kraji (687) a Pardubickém kraji (758).

Intenzita kriminality (index na 100 tisíc obyvatel)

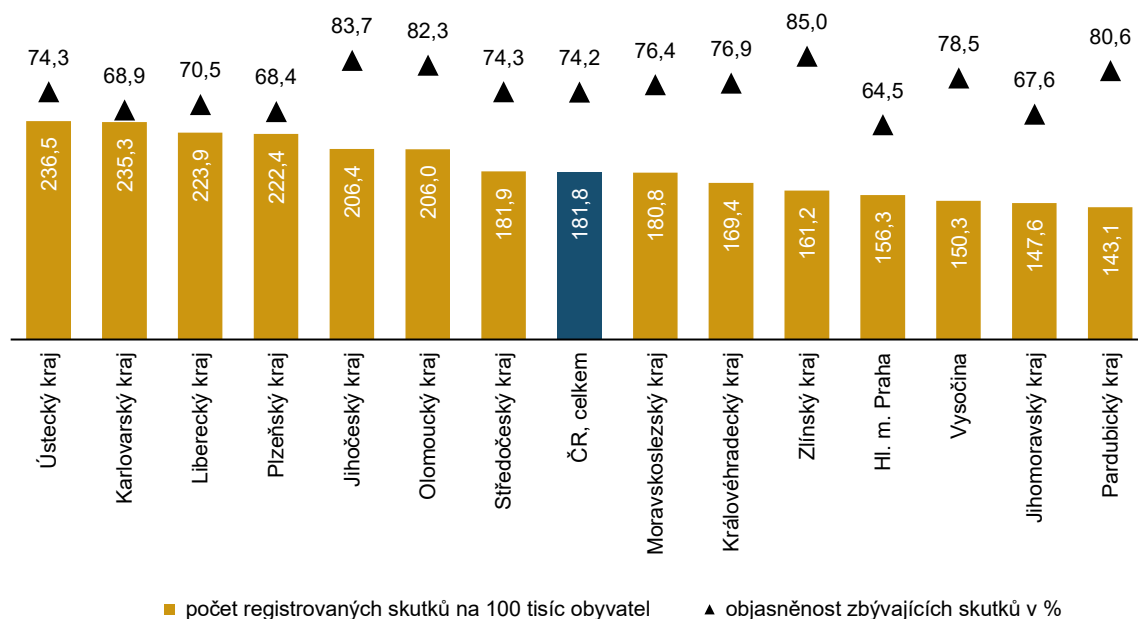
V přepočtu na 100 tisíc obyvatel je nejvíce zbývajících kriminalitou zatížen **Ústecký kraj** (237 skutků na 100 tisíc obyvatel), který si udržel první místo i přes výrazný meziroční pokles. Těsně za ním byl **Karlovarský kraj** (235). Za těmito dvěma kraji následovaly Liberecký (224), Plzeňský (222), Jihočeský (206) a Olomoucký kraj (206). Nejnižší hodnoty indexu dosáhly Pardubický kraj (143), Jihomoravský kraj (148) a Vysočina (150).

Celorepublikový průměr indexu činil v roce 2025 hodnotu 182 skutků na 100 tisíc obyvatel, což je výrazně méně než v roce 2024 (204) a v roce 2015 (310). Pokles indexu odráží dlouhodobý klesající trend i dekriminalizaci některých skutků.

Objasněnost v krajích

Zbývající kriminalita má dlouhodobě **nejvyšší objasněnost ze všech druhů kriminality**. V roce 2025 dosáhla 74,2 %, meziročně však klesla o 1,3 procentního bodu. Z dlouhodobého pohledu objasněnost postupně klesá – v roce 2015 se pohybovala na úrovni 89 %, ještě v roce 2018 přes 85 %. Po roce 2019 se ustálila v pásmu 75–79 %. Vysoká úroveň objasněnosti v této kategorii je dána skladbou trestných činů, u mnoha z nich (zanedbání povinné výživy, ohrožení pod vlivem návykové látky) není typicky o pachateli pochyb.

Graf 1.7.2: Zbývající kriminalita v krajích Česka v roce 2025

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Nejvyšší úspěšnost při objasňování zbývajcí kriminality měli v roce 2025 policisté ve **Zlínském kraji** (85,0 %), **Jihočeském kraji** (83,7 %) a **Olomouckém kraji** (82,3 %). Nejnižší objasněnost byla v **Praze** (64,5 %) a **Jihomoravském kraji** (67,6 %).

2 Oběti kriminality

Klíčová zjištění

- Policie ČR zaevidovala v roce 2025 celkem 22 072 obětí kriminality, což je meziroční pokles o 0,3 %. V přepočtu na 100 tisíc obyvatel připadalo 202 obětí.
- Mezi oběťmi bylo 10 767 žen a 12 171 mužů. Index viktimnosti žen mírně vzrostl (z 188 obětí na 100 tisíc obyvatel v roce 2024 na 194 v roce 2025), zatímco u mužů klesl (z 234 na 227).
- Výrazně meziročně vzrostl počet obětí seniorů ve věku 65 let a více – z 2 033 v roce 2024 na 2 750 v roce 2025 (+35 %).
- Tradičně nejvyšší koncentrace obětí je v Praze (349 obětí na 100 tisíc obyvatel), její meziroční pokles (-13,5 %) však koresponduje s celkovým poklesem kriminality v metropoli. Vysoký index má dlouhodobě i Ústecký kraj (311).
- Ve sféře mravnostní kriminality tvořily ženy 86 % známých obětí, mezi nimi zcela převažovaly nezletilé dívky (61 % všech obětí registrované mravnostní kriminality).

Co statistika o obětech obsahuje – a co ne

Policie ČR statisticky neeviduje oběti trestné činnosti ve smyslu zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, podle něhož je obětí výhradně fyzická osoba. Eviduje tzv. objekty napadení – subjekty, vůči nimž trestná činnost bezprostředně směřovala (například osoba, byt, auto).

Objekt napadení nelze plně zaměňovat s obětí. Je-li objektem napadení osoba, je (zpravidla) vždy i obětí. Každá oběť ale nemusí být objektem napadení – například pozůstalá osoba po oběti vraždy. Naopak při vloupání do bytu seniora je objektem napadení byt, zatímco obětí je senior, jemuž byla způsobena majetková nebo psychická újma.

Osoby jako objekty napadení jsou v policejní statistice evidovány jen u vybraných takticko-statistických klasifikací – především u trestných činů spadajících do násilné a mravnostní kriminality. U majetkové kriminality je objektem napadení zpravidla vykradený byt či dům, nikoli fyzická osoba v něm bydlící. Počet obětí majetkové kriminality v policejní statistice je proto nepoměrně nižší, než počet majetkových trestných činů.

Z uvedených důvodů poskytují policejní data pouze omezený obraz o skutečných počtech obětí kriminality. Skutečný počet osob zasažených trestnou činností je výrazně vyšší, zejména u trestných činů s vysokou latencí (například mravnostní kriminalita, domácí násilí). Hovoříme-li dále o počtu obětí, jde o minimální počet policií evidovaných obětí.

Mezi lety 2016 až 2018 probíhala rekonstrukce statistiky kriminality, která vedla k nenávratnému poškození databáze objektů napadení. Údaje za tato období se nezveřejňují, časové řady začínají rokem 2019 (případně 2020).

2.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 Policie ČR zaevidovala **22 072 obětí kriminality**. Proti roku 2024 jde o mírný pokles o 72 osob (-0,3 %). V přepočtu na 100 tisíc obyvatel Česka připadalo v roce 2025 celkem 202 obětí – tzv. index viktimnosti (viz info-box).

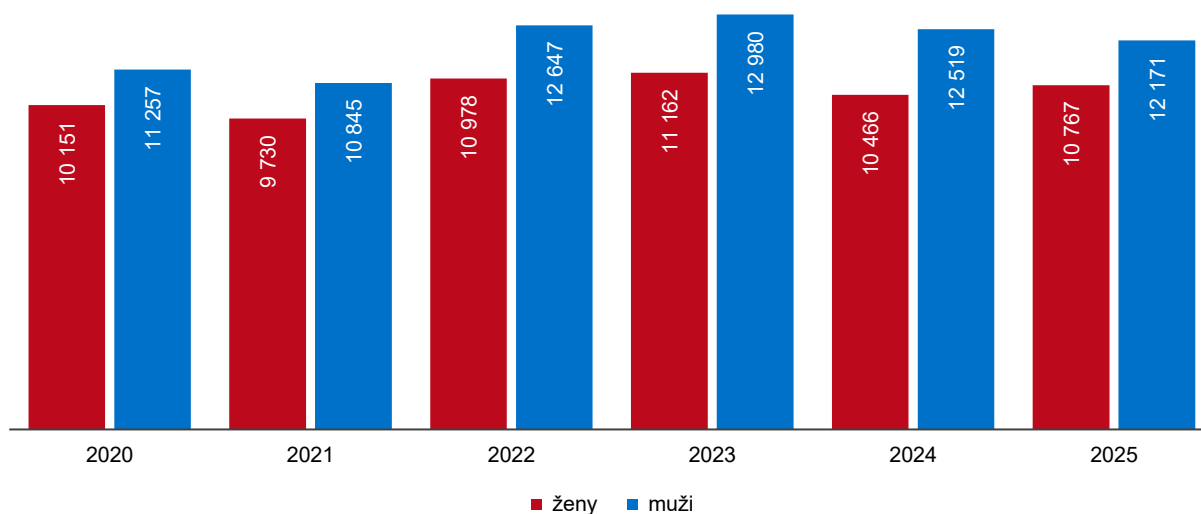
Z pohledu dostupné časové řady (2020–2025) počet obětí kolísal v pásmu 20–23 tisíc ročně. Nejnižší hodnota byla zaznamenána v roce 2021 (19 848 obětí) v souběhu s nízkou kriminalitou během pandemie covid-19, nejvyšší v roce 2023 (23 319 obětí). Proti roku 2020 je v roce 2025 počet obětí vyšší o 6,6 %.

Index viktymnosti a obětí zvlášť zranitelné

Index viktymnosti udává počet obětí trestného činu na 100 tisíc obyvatel (nebo na 100 tisíc členů zkoumané sociální skupiny). Počet obyvatel je brán k 31. 12. daného roku. Na rozdíl od indexu kriminality, který sleduje počet skutků, je index viktymnosti ukazatelem rizika, s jakým se jednotlivec nebo určitá sociální skupina stává obětí trestné činnosti. Vyšší index viktymnosti mívají dlouhodobě například pracovníci některých profesí, senioři, děti, ženy, psychicky či fyzicky handicapované osoby, cizinci nebo lidé na okraji společnosti.

Zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů, vymezuje speciální podskupinu obětí, označovanou jako oběti zvlášť zranitelné. Jedná se o osoby, u kterých je předpoklad snížené schopnosti uplatňovat a vymáhat svá práva a které jsou vystaveny zvýšenému riziku sekundární viktimizace. Do této kategorie se řadí zejména děti, senioři, osoby psychicky či fyzicky handicapované a oběti vybraných trestných činů (například znásilnění). Zvlášť zranitelné oběti mají v trestním řízení rozšířená oprávnění.

Graf 2.1.1: Počet obětí kriminality v Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

2.2 Demografická struktura obětí

Podle pohlaví

Ze statistik vyplývá, že v roce 2025 bylo mezi oběťmi kriminality 10 767 žen a 12 171 mužů. Index viktymnosti – počet obětí na 100 tisíc obyvatel daného pohlaví – činil u žen 194 a u mužů 227. Tradiční rozdíl v neprospěch mužů se v posledních letech mírně snižuje: index viktymnosti žen meziročně mírně vzrostl (z 188 na 194), zatímco u mužů naopak klesl (z 234 na 227).

Struktura obětí se přitom u jednotlivých druhů kriminality výrazně liší. U násilné kriminality mírně převládají muži jako oběti (index 135 u mužů vs. 83 u žen v roce 2025), u mravnostní kriminality naopak zcela dominují ženy – tvoří 86 % evidovaných obětí.

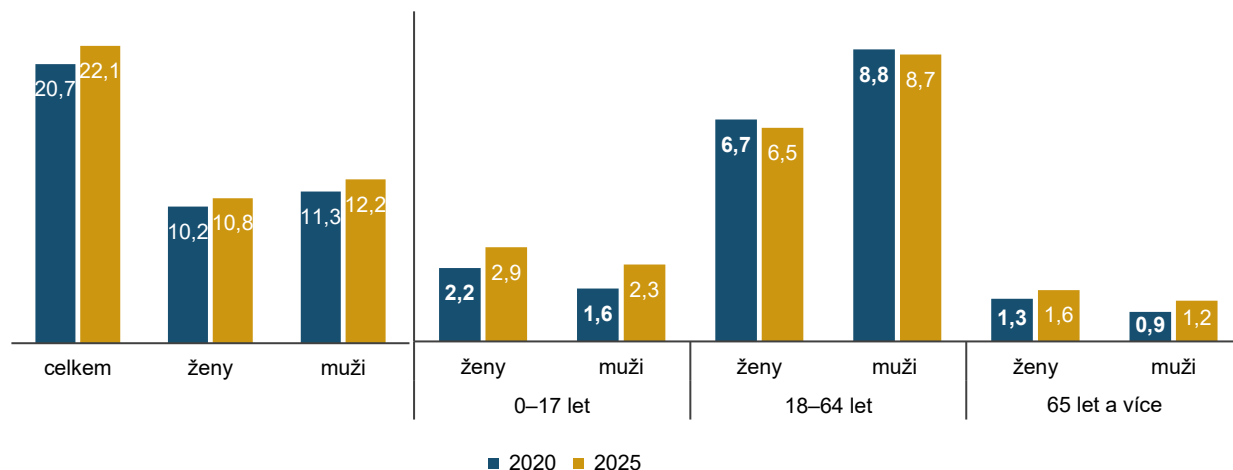
Podle věku

Oběti kriminality se podle věku dělí do tří základních věkových skupin na nezletilé do 18 let, osoby v produktivním věku 18 až 64 let a seniory nad 65 let. Nejvíce obětí nalezneme ve věkové skupině 18–64 let, která tvoří nejpočetnější skupinu obyvatel a zároveň nejvíce vstupuje do situací spojených s rizikem viktimizace. V roce 2025 bylo v této věkové skupině evidováno 14 708 obětí (6 474 žen a 8 695 mužů).

Nezletilé oběti (do 18 let) představovaly v roce 2025 celkem 5 181 osob (2 853 dívek a 2 328 chlapců). Meziročně došlo k mírnému nárůstu podílu nezletilých obětí (z 21,3 % v roce 2024). V relativním vyjádření měly dívky v roce 2025 vyšší index viktimnosti (289) než chlapci (224).

Výrazný meziroční nárůst obětí kriminality byl zaznamenán u seniorů ve věku 65 let a více – z 2 033 obětí v roce 2024 na 2 750 obětí v roce 2025 (+35 %). Index viktimnosti seniorů tak vzrostl z 90 na 121. Nárůst může souviset s posílením podvodné trestné činnosti zacílené na starší obyvatelstvo, ale i s celkovým stárnutím populace.

Graf 2.2.1: Oběti kriminality podle pohlaví a věku v letech 2020 a 2025 v tisících

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Sekundární viktimizace

Sekundární viktimizace (tzv. druhotná újma) je pojem používaný v kriminologii. Za sekundární viktimizaci je označován důsledek reakce okolí na to, co se oběti stalo. Patří sem například pocit bezpráví (způsobený nízkým trestem uloženým pachateli), pocit nedůstojnosti (například při necitlivém výslechu) nebo pocit izolace. Sekundární viktimizace může oběť postihnout ze strany vlastní rodiny, blízkého okolí, ale také v rámci samotného trestního řízení, například ze strany policejních orgánů nebo médií.

Obavy z druhotné újmy jsou jedním z důvodů, proč mnoho obětí mravnostních a jiných citlivých trestných činů případy nenahlašuje. Statistika evidovaných obětí tak představuje jen zlomek skutečných obětí – tzv. latentní viktimizace je výrazně vyšší.

2.3 Mezikrajské srovnání

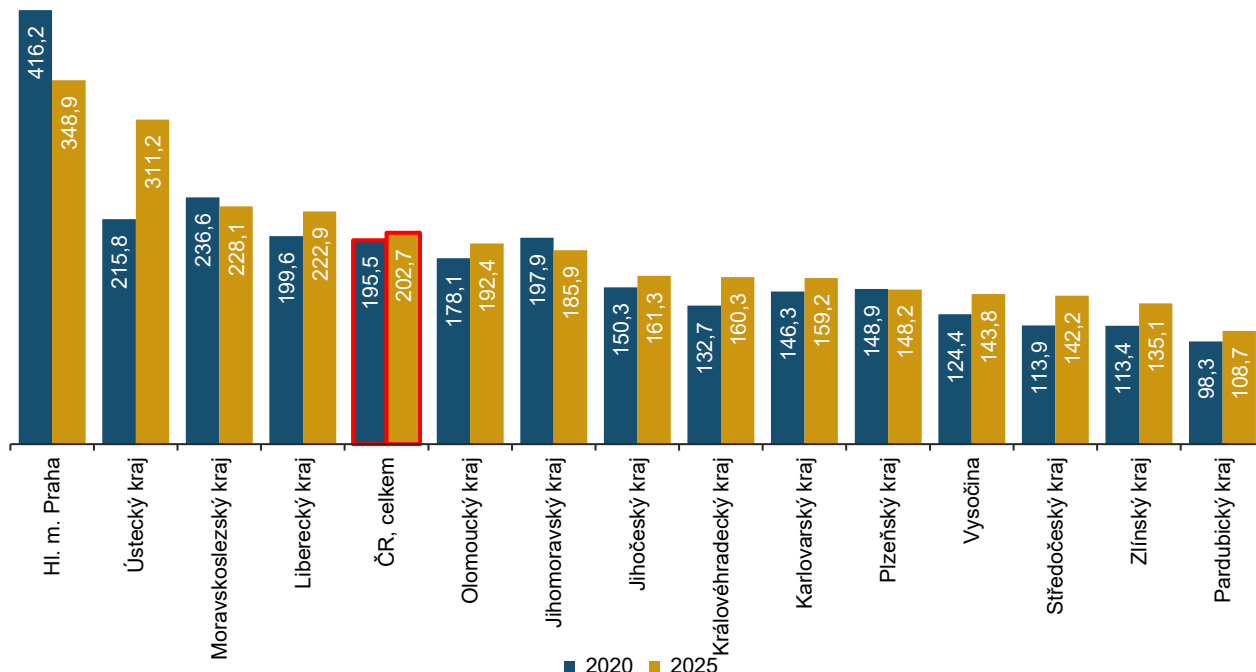
Rozložení obětí kriminality mezi kraje odráží z velké části rozložení samotné kriminality, upravené o velikost populace jednotlivých krajů.

V absolutních hodnotách bylo v roce 2025 nejvíce obětí evidováno v Praze (4 909), Moravskoslezském kraji (2 683), Ústeckém kraji (2 508) a Jihomoravském kraji (2 288). Nejméně obětí bylo v Karlovarském kraji (465) a Pardubickém kraji (577).

Rok 2025 přinesl výrazné přesuny. V Praze počet obětí meziročně klesl o 13,5 % (-767 osob), v Moravskoslezském kraji o 9 %. Naopak výrazný nárůst zaznamenaly Středočeský kraj (+21,0 %; +364 osob), Královéhradecký kraj (+16,8 %) a Pardubický kraj (+14,3 %).

V přepočtu na 100 tisíc obyvatel (index viktimnosti) zůstává nejvyšší hodnota dlouhodobě v **Praze** (349 obětí na 100 tisíc obyvatel v roce 2025), byť meziročně klesla ze 406. Za Prahou následovaly **Ústecký kraj** (311), Moravskoslezský kraj (228) a Liberecký kraj (223). Nejnižší index viktimnosti byl zaznamenán v **Pardubickém kraji** (109) a ve **Zlínském kraji** (135).

Graf 2.3.1: Index viktimnosti v krajích Česka v roce 2020 a 2025

Zdroj: Policejní prezidium ČR

2.4 Oběti podle druhu kriminality

Následující přehled se podrobněji zaměřuje na dva druhy kriminality, u nichž je statistika obětí nejúplnější a nejvíce vypovídající – na násilnou a mravnostní kriminalitu. U ostatních druhů je počet evidovaných obětí limitován metodikou policie (viz úvodní info-box).

Oběti násilné kriminality

V roce 2025 bylo evidováno **11 289 obětí násilné kriminality**, meziročně prakticky beze změny (+0,4 %). Z dlouhodobého pohledu ale počet obětí násilné kriminality roste – proti roku 2020 (9 816 obětí) je vyšší o 15 %. Tento nárůst koresponduje s růstem počtu registrovaných skutků násilné kriminality po roce 2021.

Mezi oběťmi násilné kriminality bylo v roce 2025 4 626 žen a 7 254 mužů. Nejpočetnější skupinou jsou dlouhodobě muži ve věku 18–64 let (5 764 obětí v roce 2025). Výrazně nižší je počet obětí z řad seniorů (332 mužů a 356 žen ve věku 65 let a více).

Nejvyšší index viktimnosti násilné kriminality měl v roce 2025 **Ústecký kraj** (168 obětí na 100 tisíc obyvatel), následovaný Libereckým krajem (133). Nejnižší byl v Pardubickém kraji (66) a Středočeském kraji (70).

Oběti mravnostní kriminality

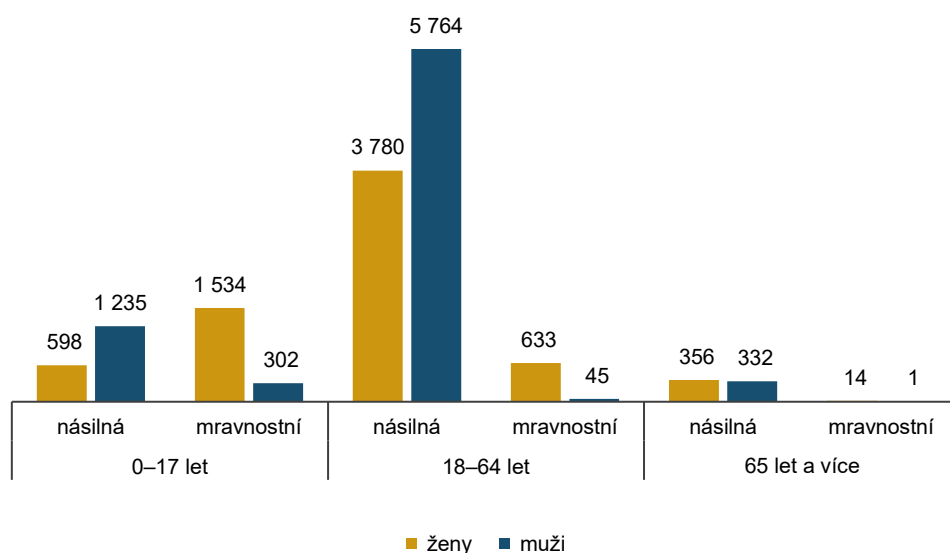
V roce 2025 bylo evidováno **2 524 obětí mravnostní kriminality**, meziročně o 153 osob více (+6,5 %). Vzestupný trend koresponduje s rostoucím počtem registrovaných mravnostních skutků.

Z hlediska struktury obětí se mravnostní kriminalita výrazně liší od všech ostatních druhů kriminality. Ženy zde tvořily 86 % evidovaných obětí (2 180 osob), muži jen 14 % (348 osob). Zcela mimořádný je **podíl nezletilých**, kdy osoby do 18 let věku představovaly 1 832 z 2 524 evidovaných obětí mravnostní kriminality (73 %). Z toho 1 534 dívek (61 % všech obětí) a 302 chlapců (12 %).

Tento rozdíl od jiných druhů kriminality je třeba interpretovat s vědomím vysoké latence mravnostní kriminality obecně (nenahlášené případy) a rozdílné pravděpodobnosti, že k jednotlivým typům skutků dochází v určitých věkových skupinách. Nezletilí jsou zvláště častými oběťmi pohlavního zneužití a podobných trestných činů, zatímco dospělí jsou častěji oběťmi znásilnění.

Nejvyšší index viktimnosti mravnostní kriminality byl v roce 2025 v **Ústeckém kraji** (53 obětí na 100 tisíc obyvatel) – výrazně více než celorepublikový průměr (23). Následovaly Liberecký kraj (32) a Praha (27). Nejnižší index byl **Olomouckém kraji** (13) a ve Zlínském kraji (17).

Graf 2.4.1: Oběti násilné a mravnostní kriminality podle pohlaví a věku v roce 2025

Zdroj: Policejní prezidium ČR

3 Stíhané a vyšetřované osoby

Klíčová zjištění

- Policie ČR stíhala a vyšetřovala v roce 2025 celkem 74 898 fyzických osob a 311 právnických osob. Počet stíhaných fyzických osob meziročně klesl o 0,8 %, proti roku 2015 je nižší o 26 %.
- Kriminalita zůstává dominantně mužskou záležitostí. Ženy tvořily v roce 2025 16,8 % stíhaných osob, tento podíl se za poslední dekádu zvýšil o něco přes 1 procentního bodu.
- Podíl dětí mladších 15 let a mladistvých (0–17 let) mezi stíhanými osobami dosáhl v roce 2025 hodnoty 5,4 % (4 019 osob) – meziročně prakticky beze změny, od roku 2015 však narostl o 2 procentní body.
- Počet stíhaných seniorů (65 let a více) meziročně vzrostl o 9 % na 2 092 osob – pokračování dlouhodobého trendu odrážejícího stárnutí populace.
- Podle druhu kriminality nejvýrazněji rostl počet stíhaných osob u mravnostní kriminality (+10,5 %) a majetkové kriminality (+4,6 %), naopak klesl u zbývajících kriminalit (-9,9 %) v souvislosti s dekriminalizací zanedbání povinné výživy.

Koho zachycuje statistika pachatelů a kde jsou její limity

Statistika pachatelů kriminality v této kapitole vychází z policejních dat o stíhaných a vyšetřovaných osobách – tedy osobách, u nichž Policie ČR shromáždila dostatek důkazů pro zahájení trestního stíhání. Nejde o konečný výsledek trestního řízení – část stíhaných osob může být nakonec zproštěna obžaloby nebo vůči nim může být trestní stíhání zastaveno. Statistika odsouzených osob (viz kapitola 4) pracuje s pravomocně odsouzenými a vykazuje proto nižší počty.

Dle trestněprávního vymezení může být jakožto pachatel trestné činnosti stíhána pouze fyzická osoba, která je psychicky přičetná a dosáhla minimálně 15 let věku. Kriminologické vymezení pachatele je obvykle širší – zkoumá i osobnost pachatele a zahrnuje osoby, které svým věkem (děti) nebo stavem vědomí (nepříčetnost) nemohou být trestně stíhány.

Od roku 2012 zná český právní řád také deliktní způsobilost právnických osob. Zde je podmínkou, že určitá fyzická osoba jednala protiprávně v zájmu této právnické osoby nebo v rámci její činnosti. Zpravidla jde o člena vedení nebo statutárního orgánu.

Metodické zlomy ve statistice pachatelů

Při srovnávání časových řad je třeba brát v potaz dvě zásadní metodické změny z let 2016 a 2021.

V roce 2016 došlo v evidenčně-statistickém systému kriminality k rozsáhlé změně v zaznamenávání počtu stíhaných osob. Před rokem 2016 byla stíhané osobě započítávána pouze nejzávažnější trestná činnost – pokud osoba v rámci jednoho spisu spáchala například vraždu a krádež, byla započítávána pouze do stíhaných pro vraždu, nikoliv pro krádež. Od roku 2016 je započítávána veškerá trestná činnost. Počty stíhaných osob podle druhu kriminality po roce 2016 jsou proto systematicky vyšší.

Rovněž v roce 2016 bylo přehodnoceno počítání věku pachatele. Věk je od té doby počítán strojově z data spáchání trestného činu (dříve z data zahájení trestního stíhání), což vedlo ke zpřesnění věku a k lehkému posunu do nižších věkových kategorií. Počty stíhaných osob podle věku proto nejsou plně srovnatelné s obdobím před rokem 2016.

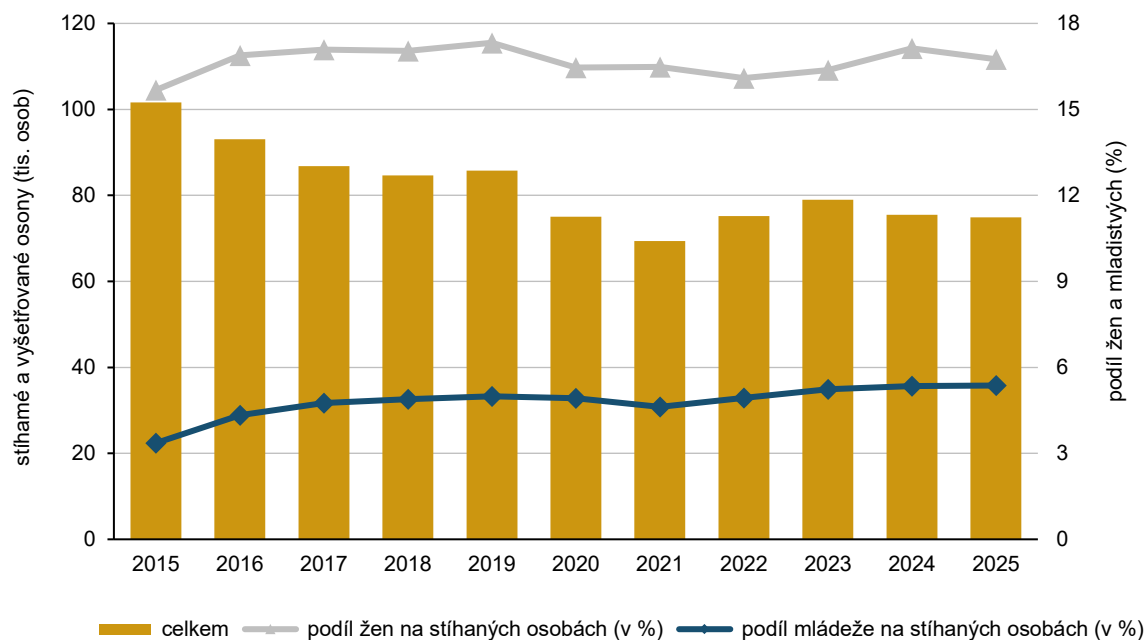
3.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 Policie ČR stíhala a vyšetřovala **74 898 fyzických osob** a **311 právnických osob**. Meziročně klesl počet stíhaných fyzických osob o 580 (-0,8 %), což koresponduje s obdobným poklesem registrovaných skutků.

Z dlouhodobého pohledu je vývoj stíhaných osob v sestupném trendu. Proti roku 2015 (101 597 osob) je v roce 2025 stíháno o 26 699 osob méně (-26 %). Nejnižšího stavu dosáhl počet stíhaných osob v roce 2021 (69 373), po rozvolnění pandemických opatření se dostal zpět nad hranici 75 tisíc. Index stíhaných osob – počet stíhaných fyzických osob na 100 tisíc obyvatel – činil v roce 2025 celkem 686, v roce 2015 byl přitom 963.

V případě **právnických osob** bylo v roce 2025 stíháno 311 subjektů, meziročně o 36 méně. Právnické osoby jsou v drtivé většině případů stíhány za hospodářskou kriminalitu.

Graf 3.1.1: Stíhané a vyšetřované fyzické osoby v Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

3.2 Demografická struktura pachatelů

Podle pohlaví

Kriminalita zůstává dominantně mužskou záležitostí. V roce 2025 bylo mezi stíhanými osobami 62 350 mužů a 12 548 žen. **Podíl žen** činil 16,8 % – meziročně se mírně snížil (z 17,1 % v roce 2024), v delší časové řadě však pozvolna roste (v roce 2015 byl 15,7 %).

Index stíhaných osob na 100 tisíc obyvatel daného pohlaví činil v roce 2025 u mužů 1 161 a u žen 226. Rozdíl mezi pohlavími zůstává velmi výrazný – muži jsou stíháni pětkrát častěji než ženy.

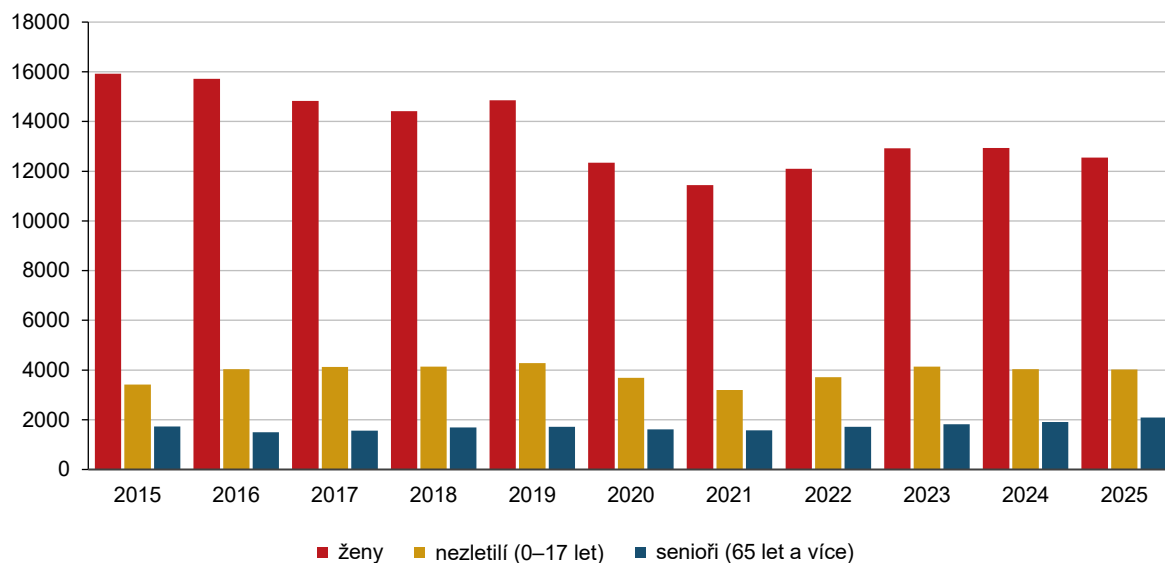
Podle věku

Děti a mladiství (0–17 let) tvořili v roce 2025 celkem 5,4 % všech stíhaných (4 019 stíhaných osob ve věku 0 až 17 let). Meziročně se jejich počet prakticky nezměnil. Z dlouhodobého pohledu ale jejich podíl roste – v roce 2015 tvořili jen 3,4 % stíhaných osob, od té doby vzrostl o 2 procentní body. Nárůst je patrný zejména u chlapců, jejichž počet se mezi lety 2015 až 2028 zvýšil z 2 829 na 3 469, naopak počet dívek byl v roce 2025 (550) na podobné úrovni jako v roce 2015 (583).

Dominantní věkovou skupinou jsou **dospělí ve věku 18–64 let** – v roce 2025 bylo stíháno 68 847 osob této kategorie (92 % všech stíhaných).

Seniorů ve věku 65 let a více bylo v roce 2025 stíháno celkem 2 092 osob (2,8 % všech stíhaných). Jejich počet meziročně vzrostl o 9 % (+177 osob), což je nejvýraznější relativní nárůst mezi věkovými skupinami. Z dlouhodobého pohledu se počet stíhaných seniorů od roku 2015 (1 727) zvýšil o 21 %. Růst je spojen nejen s demografickým stárnutím populace, ale i s tím, že senioři častěji bývají stíháni za některé specifické trestné činy, zejména dopravní nehody z nedbalosti.

Graf 3.2.1: Stíhané a vyšetřované fyzické osoby podle pohlaví a věku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

3.3 Mezikrajské srovnání

Absolutní počty a meziroční změny

Stíhané a vyšetřované osoby jsou započítávány podle místa spáchání sděleného skutku. Pokud osoba spáchala skutky ve více krajích, je započítána ve všech z nich, v součtu za ČR však pouze jednou. Proto součet stíhaných osob podle krajů bývá vyšší než údaj za ČR celkem.

V absolutních hodnotách bylo v roce 2025 nejvíce osob stíháno v **Moravskoslezském kraji** (10 636), **Praze** (9 810) a **Ústeckém kraji** (8 927). Nejméně osob bylo stíháno v **Karlovarském kraji** (2 761) a na **Vysočině** (2 732).

Intenzita stíhání (index na 100 tisíc obyvatel)

V přepočtu na 100 tisíc obyvatel byl nejvyšší počet stíhaných osob v roce 2025 v **Ústeckém kraji** (1 108 osob), **Karlovarském kraji** (946) a **Moravskoslezském kraji** (904). Nejnižší hodnoty byly zaznamenány v **Pardubickém kraji** (532) a na **Vysočině** (530). Regionální rozložení intenzity stíhání zhruba koresponduje s regionálním rozložením samotné kriminality (viz kapitola 1).

3.4 Pachatelé podle druhu kriminality

Struktura stíhaných osob podle druhů kriminality v roce 2025 vykazuje rozdílný vývoj u různých kategorií:

Násilná kriminalita – v roce 2025 bylo stíháno 10 073 osob, meziročně prakticky beze změny (+0,3 %). Za posledních pět let počet stíhaných osob za násilné trestné činy postupně roste, od roku 2015 ale klesl o 11 %. Ženy se na násilné trestné činnosti podílely v roce 2025 přibližně 10 %.

Mravnostní kriminalita – za tyto trestné činy bylo v roce 2025 stíháno 2 089 osob, meziročně o 10,5 % více. Jde o pokračování dlouhodobě rostoucího trendu – proti roku 2015 se počet stíhaných pachatelů mravnostních skutků zvýšil o 53 %. Ženy tvořily 8 % pachatelů, nezletilí přibližně třetinu.

Majetková kriminalita – dominantní kategorie i co do počtu pachatelů. V roce 2025 bylo stíháno 24 190 osob (meziročně +4,7 %). Nárůst koresponduje s rostoucím počtem evidovaných podvodů. Podíl žen mezi pachateli se v majetkové kriminalitě dlouhodobě pohybuje v pásmu 15–17 %.

Ostatní kriminalita – stíháno 19 927 osob, meziročně prakticky beze změny. Do této kategorie spadají mimo jiné drogové trestné činy a maření výkonu úředního rozhodnutí. Podíl žen mezi stíhanými pro skutky ostatní obecné kriminality se velmi mírně zvyšuje z 12,4 % v roce 2020 na 15,4 % v roce 2025.

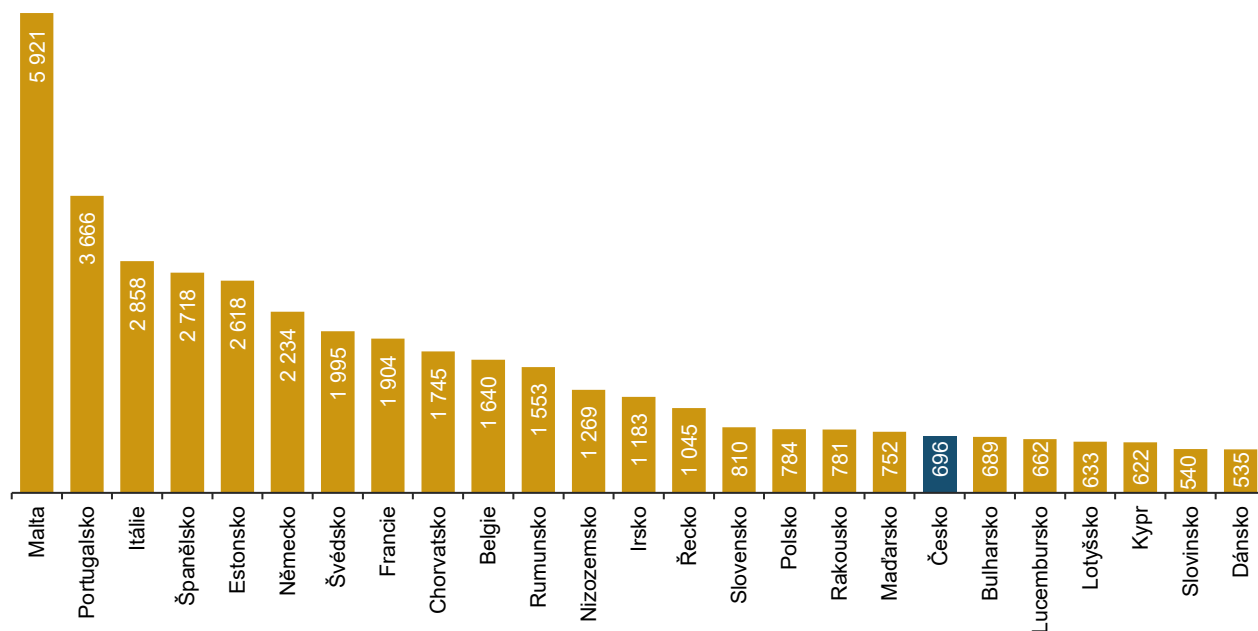
Hospodářská kriminalita – 6 226 stíhaných osob (meziročně -1,3 %). Drtivou většinu (95 %) tvoří dospělí ve věku 18–64 let. Podíl žen stíhaných pro hospodářskou kriminalitu se pohybuje kolem 29 %, což je výrazně vyšší podíl než u jiných druhů kriminality.

Zbývající kriminalita – 17 209 stíhaných osob, meziročně o 10,1 % méně. Prudký pokles souvisí především s dekriminalizací zanedbání povinné výživy (více v kapitole 1.7). V kategorii zbývající kriminality tvoří senioři dlouhodobě nejvyšší podíl ze všech druhů kriminality (5 % v roce 2025), což souvisí mimo jiné s dopravními nehodami z nedbalosti.

3.5 Mezinárodní kontext

Podle metodiky Eurostatu evidovalo Česko v roce 2024 celkem 695,6 stíhaných osob na 100 tisíc obyvatel. Tento údaj zahrnuje fyzické i právnické osoby a vychází z celkové populace (včetně dětí), zatímco indexy uvedené v této kapitole vycházejí z populace trestně odpovědné, tedy starší 15 let. Hodnoty proto nejsou přímo srovnatelné. Mezinárodní srovnání stíhaných osob je obzvlášť omezené velkými rozdíly v evidenčních postupech. Vysoké hodnoty některých zemí (Malta 5 921, Itálie 2 858, Estonsko 2 618) jsou pravděpodobně z velké části důsledkem odlišné definice „stíhané osoby“.

Graf 3.5.1: Počet stíhaných a vyšetřovaných osob na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024

Zdroj: Policejní prezidium ČR

4 Odsouzené osoby

Klíčová zjištění

- Soudy v roce 2025 pravomocně odsoudily celkem 47 980 osob, což je meziročně o 3,3 % více.
- Podíl žen mezi odsouzenými zůstal stabilní na 17,0 %. Muži jsou odsouzeni výrazně častěji – index odsouzených mužů (880 na 100 tisíc) je přibližně pětinásobkem indexu u žen (172).
- Výrazný meziroční nárůst počtu odsouzených zaznamenaly věkové krajní skupiny – mladiství ve věku 15–17 let (+8,9 %) a senioři 65 a více let (+10,7 %).
- Nárůst počtu odsouzených byl zaznamenán u všech druhů kriminality; nejvýraznější byl u majetkové kriminality (+6,6 %) a násilné kriminality (+4,6 %).
- Regionálně byl nejvýraznější relativní nárůst počtu odsouzených v Západočeském soudním kraji (+10,6 %) a Východočeském (+8,9 %), pokles naopak v Severomoravském (-1,4 %) a Jihomoravském soudním kraji (-1,2 %).

Odsouzené osoby – zdroj dat a odlišnosti od policejní statistiky

Data o odsouzených osobách pocházejí ze statistiky Ministerstva spravedlnosti ČR, nikoli z policejní statistiky. Zahrnují osoby, proti nimž byl vydán pravomocný odsuzující rozsudek (nebo trestní příkaz). Jde tedy o konečný výsledek trestního řízení – liší se jak od počtu stíhaných osob (statistika policie, zahrnuje i osoby, které nebyly nakonec odsouzeny), tak od počtu skutků.

Údaje o odsouzených nejsou vykazovány podle 14 územních samosprávných krajů, ale historicky podle 8 soudních krajů: Hl. m. Praha, Středočeský, Jihočeský, Západočeský, Severočeský, Východočeský, Jihomoravský a Severomoravský. Data jsou přiřazována podle soudu, který věc vyřídil (místní příslušnost podle místa spáchání trestného činu), nikoli podle bydliště odsouzeného.

Na rozdíl od policejní statistiky, která používá takticko-statistické dělení kriminality (TSK), justiční statistika pracuje s kriminálním dělením vycházejícím ze zvláštní části trestního zákoníku. Přiřazení odsouzených k jednotlivým druhům kriminality (násilná, mravnostní atd.) je proto provedeno s jistými limity – jedna kategorie TSK může zahrnovat více paragrafů trestního zákoníku a naopak.

Mezi odsouzené osoby jsou zařazeny pouze jednotlivci starší 15 let. Děti do 15 let jsou souzeny dle zákona o soudnictví ve věcech mládeže a nelze je považovat za odsouzené v tomto smyslu.

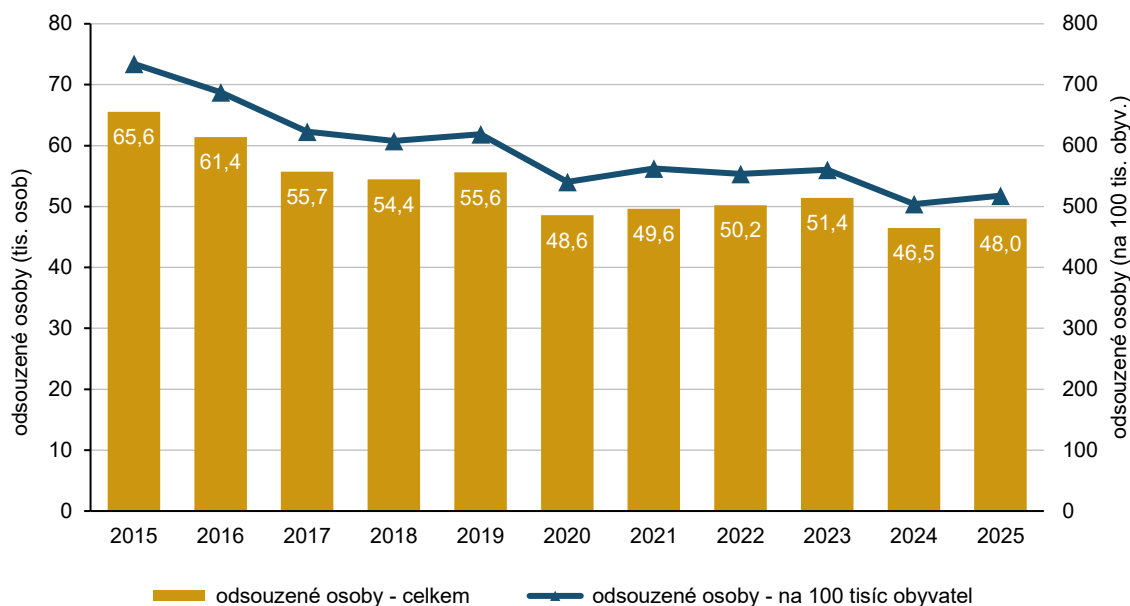
4.1 Celkový počet a vývoj

V roce 2025 bylo v Česku pravomocně odsouzeno **47 980 osob**. Meziročně jde o nárůst o 1 517 osob (+3,3 %). Index odsouzených dosáhl v roce 2025 hodnoty 518 osob na 100 tisíc trestně odpovědných obyvatel (v roce 2024 to bylo 504 osob na 100 tisíc trestně odpovědných obyvatel).

Nárůst v roce 2025 odráží s typickým zpožděním vývoj registrované kriminality a počtu stíhaných osob – ty rostly zejména v roce 2023. Soudní řízení trvá zpravidla alespoň jeden rok, proto se nárůst počtu stíhaných projeví v počtu odsouzených s určitou časovou prodlevou.

Z dlouhodobého pohledu počet odsouzených setrvale klesá. Proti roku 2015 (65 565 osob) bylo v roce 2025 odsouzených o 27 % méně. Výrazné poklesy provázely amnestie z roku 2013 (zastavení části řízení), pandemii 2020–2021 a nárůst vydáván alternativních trestů po roce 2019.

Graf 4.1.1: Odsouzené osoby v Česku

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti ČR

4.2 Demografická struktura odsouzených

Podle pohlaví

V roce 2025 bylo odsouzeno **39 841 mužů a 8 139 žen**. Podíl žen mezi odsouzenými dosáhl 17,0 % – meziročně prakticky beze změny (2024 to bylo 16,9 %) a v delší časové řadě se drží stabilně kolem 16–17 %. Index odsouzených mužů (880 na 100 tisíc) je přibližně pětinasobkem indexu žen (172), přičemž oba indexy meziročně vzrostly.

Podle věku

Dominantní skupinou odsouzených jsou dospělí ve věku **18–64 let** – v roce 2025 jich bylo 45 536 (95 % všech odsouzených). Přesto jsou patrné pohyby v krajních věkových skupinách.

Mladiství ve věku 15–17 let (jen tato skupina je trestně odpovědná) tvoří 2,7 % odsouzených – v absolutním vyjádření 1 317 osob. Meziročně jde o nárůst o 108 osob (+8,9 %). U násilné kriminality se na celkovém počtu odsouzených podílejí mladiství 8,6 %, u mravnostní 23,9 % – obě hodnoty jsou výrazně vyšší než celkový podíl, což odráží specifické rizikové faktory v těchto kategoriích.

Senioři ve věku 65 let a více byli v roce 2025 odsouzeni v počtu 1 127 (2,3 % odsouzených), meziročně nárůst o 109 osob (+10,7 %). Trend postupného zvyšování počtu odsouzených seniorů je konzistentní s demografickým stárnutím populace a s nárůstem počtu pachatelů z řad seniorů popsáním v kapitole 3.

4.3 Mezikrajské srovnání

Regionální rozložení odsouzených v roce 2025 potvrdilo celkový nárůst, který se promítl do šesti z osmi soudních krajů.

Absolutně nejvíce osob bylo v roce 2025 odsouzeno v **Severomoravském soudním kraji** (8 735) a **Severočeském kraji** (7 805), nejméně v **Jihočeském kraji** (3 116). Nejvyšší meziroční nárůst zaznamenal **Západočeský soudní kraj** (+431 osob; +10,6 %) a **Východočeský kraj** (+376; +8,9 %). Mírný pokles byl pouze v Jihomoravském (-1,2 %) a Severomoravském soudním kraji (-1,4 %).

4.4 Odsouzení podle druhu kriminality

Nárůst počtu odsouzených v roce 2025 byl zaznamenán u všech sledovaných druhů kriminality.

Násilná kriminalita – odsouzeno 6 951 osob (+4,6 % meziročně). Od roku 2015 počet odsouzených za násilné činy klesl o 14 %. Podíl nezletilých pachatelů odsouzených za násilnou kriminalitu vzrostl ze 7,9 % v roce 2024 na 8,6 % v roce 2025, podíl žen zůstal stabilní na 7,8 %.

Mravnostní kriminalita – odsouzeno 884 osob (+3,5 % meziročně). Dlouhodobý trend je stoupající a od roku 2015 počet odsouzených za mravnostní trestné činy vzrostl o 41 %. Nezletilí ve věku 15–17 let tvoří u mravnostní kriminality 23,9 % odsouzených – výrazně víc než u jiných druhů.

Majetková kriminalita – odsouzeno 15 033 osob (+6,6 % meziročně). Jde o kategorii s druhým nejvyšším absolutním nárůstem. Z dlouhodobého pohledu ale počty odsouzených za majetkové činy klesají – od roku 2015 o přibližně 37 %.

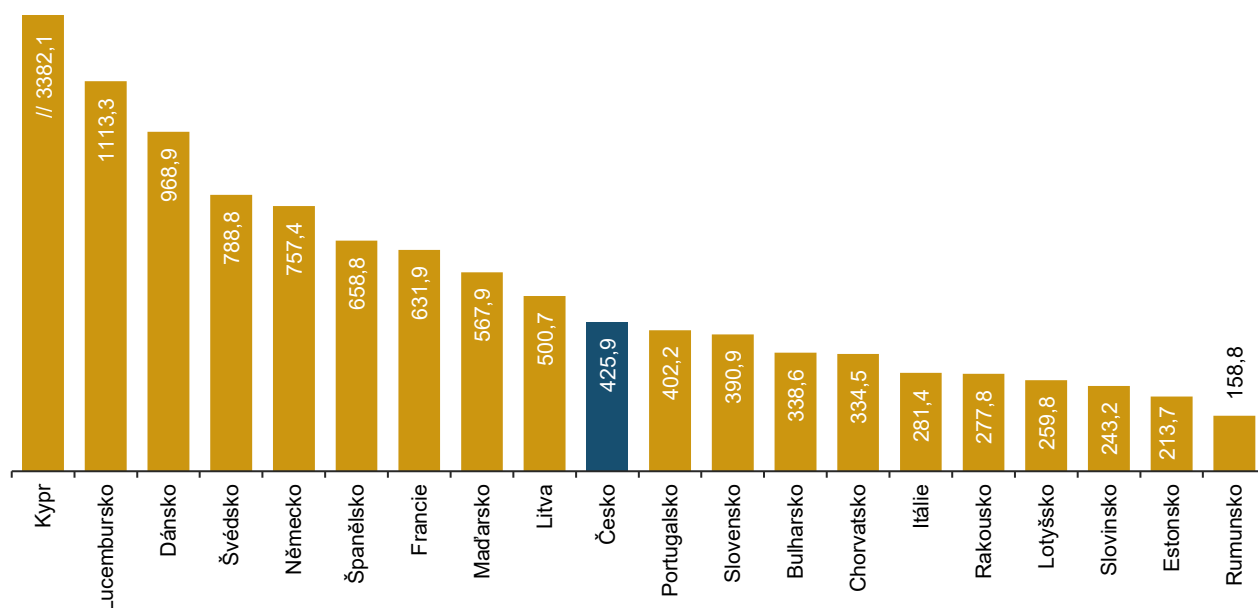
Hospodářská kriminalita – odsouzeno 2 602 osob (+5,3 % meziročně). Hodnoty za tuto kategorii se dlouhodobě drží v relativně stabilním pásmu 2 400–2 900 odsouzených ročně.

Ostatní a zbývající kriminalita – odsouzeno celkem 28 232 osob (+1,6 %). Tato kategorie kombinuje nejpočetnější skupiny trestných činů (maření výkonu úředního rozhodnutí, ohrožení pod vlivem návykové látky) a tvoří 59 % všech odsouzených.

4.5 Mezinárodní kontext

V roce 2024 Eurostat eviduje 426 odsouzených osob na 100 tisíc obyvatel v Česku – desátá nejvyšší pozice z 21 zemí s dostupnými daty (uprostřed evropského žebříčku). Index v Česku dlouhodobě klesá (z 693 v roce 2014). Vyšší hodnoty mají např. Lucembursko (1 113), Dánsko (969), Švédsko (789) nebo Německo (757), nižší pak Estonsko (214), Slovinsko (243) nebo Rumunsko (159). Při mezinárodním srovnání je třeba mít na paměti rozdíly v definicích odsouzených osob a v metodice výpočtu indexu.

Graf 4.5.1 Počet odsouzených osob 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024

Zdroj: Eurostat

5 Vězněné osoby

Klíčová zjištění

- Ke konci roku 2025 bylo v českých věznicích a ústavech zabezpečovací detence celkem 19 359 vězněných osob – meziročně mírný pokles o 0,4 %, ale stále o 3,3 % více než v roce 2021, kdy počet vězněných dosáhl ve sledovaném období minima (18 748 osob).
- Naplněnost věznic se v říjnu 2025 pohybovala kolem 98 % – Česko zůstává mezi zeměmi EU s nejvyšší mírou uvěznění a dlouhodobě potýkajícími se s přetlakem na ubytovací kapacity.
- Počet vězněných žen meziročně vzrostl o 8,5 % (na 1 802 osob), což je nejvyšší absolutní hodnota za celé sledované období. Podíl žen na vězněných osobách dosáhl 9,3 %, což je historický rekord.
- Počet vězněných nezletilých ve věku 15–17 let se skoro zdvojnásobil – z 31 v roce 2024 na 59 v roce 2025. Jde tedy o nárůst z velmi nízkého základu, ale s patrnou změnou trendu.
- Počet vězněných seniorů ve věku 65 let a více meziročně klesl o 16 % (z 424 na 356). Šlo o opačný vývoj než u stíhaných a odsouzených seniorů.

Co statistika vězněných osob obsahuje a jak se liší od odsouzených

Statistika vězněných osob pochází z Generálního ředitelství Vězeňské služby ČR a pracuje s počtem osob fyzicky umístěných ve vězeňských zařízeních k 31. prosinci daného roku (tzv. stav k rozhodnému datu). Údaje za vězněné osoby tak nejsou plně srovnatelné s údaji za odsouzené (ti zahrnují všechny osoby pravomocně odsouzené v daném roce – bez ohledu na to, jak dlouho ve vězení strávily) a za stíhané.

Vězněné osoby zahrnují tři kategorie: obvinění (osoby ve vazbě, dosud nepravomocně odsouzené), odsouzení (osoby ve výkonu trestu odnětí svobody) a chovanci (osoby ve výkonu zabezpečovací detence – zvláštní ochranné opatření pro pachatele závažné trestné činnosti s vysokou mírou nebezpečnosti pro společnost). Drtivou většinu vězněných osob tvoří odsouzení (90,9 % v roce 2025).

Vězněné osoby jsou v krajském členění zařazeny podle místa trvalého bydliště, nikoli podle umístění věznice. Cizinci bez trvalého bydliště v ČR nejsou v krajích zahrnuti a započítávají se jen do údaje za ČR celkem. Součet vězněných osob za jednotlivé kraje je proto nižší než údaj za celou ČR.

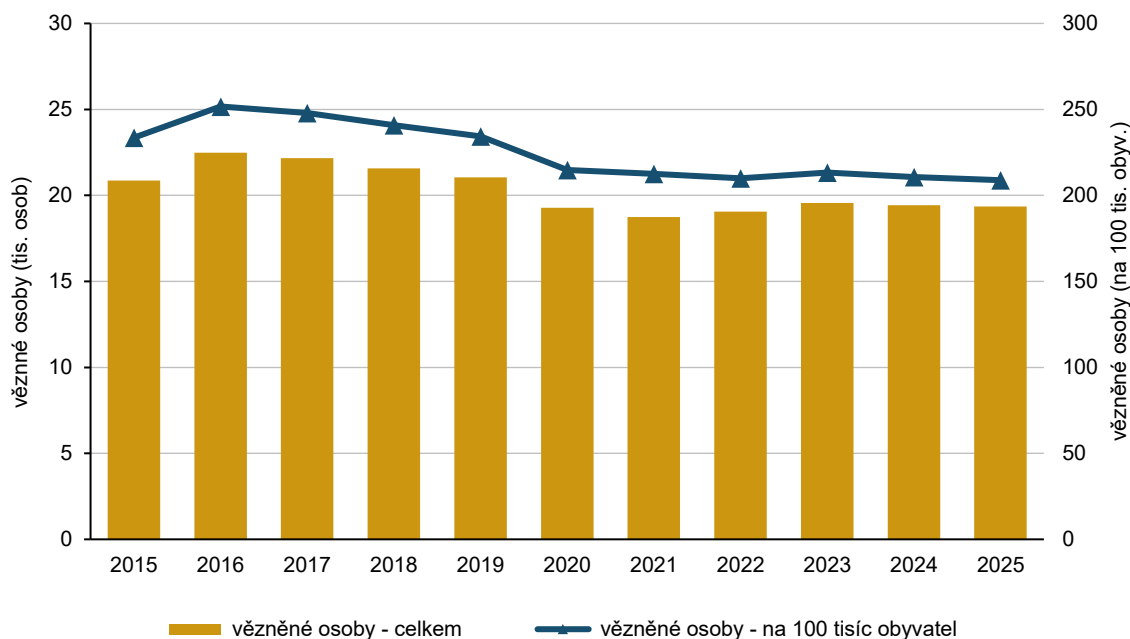
5.1 Celkový počet a vývoj

K 31. prosinci 2025 bylo v Česku evidováno **19 359 vězněných osob**. Meziročně jde o velmi mírný pokles o 71 osob (-0,4 %). Index vězněných osob na 100 tisíc trestně odpovědných obyvatel činil 209 (211 v roce 2024).

V dlouhodobém pohledu klesl počet vězněných osob od roku 2015 (20 866) o 7,2 %. Po amnestii v roce 2013 a po pandemii v letech 2020–2021 se počet vězněných postupně snižoval na minimum 18 748 v roce 2021. Od té doby počet mírně stoupá – proti minimu z roku 2021 jde nyní o nárůst o 611 osob (+3,3 %).

Naplněnost ubytovacích kapacit věznic se v roce 2025 podle informací Vězeňské služby ČR pohybovala kolem 98 %. Česko dlouhodobě patří mezi země EU s nejvyšší mírou uvěznění; problematika přeplněnosti věznic zůstává předmětem dlouhodobé snahy o úpravu trestní politiky – alternativní tresty, dohody o vině a trestu, přeměna podmíněných trestů a snižování délky trestů u nenásilných deliktů. Promítnutí těchto opatření do statistik vězněných osob je postupné a probíhá s několikaletým zpožděním.

Graf 5.1.1: Vězněné osoby v Česku

Zdroj: Generální ředitelství vězeňské služby ČR

5.2 Demografická struktura vězněných

Podle pohlaví

V roce 2025 bylo ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody a zabezpečovací detence **17 557 mužů** a **1 802 žen**. Zatímco počet mužů meziročně mírně klesl (o 1,2 %), počet žen výrazně vzrostl – o 141 osob (+8,5 %). Šlo o nejvyšší absolutní počet vězněných žen za celé sledované období.

Podíl žen na vězněných osobách dosáhl v roce 2025 hodnoty 9,3 % – nejvyšší podíl v dostupné časové řadě (rok 2015: 6,9 %, rok 2024: 8,5 %). Česko v evropském srovnání patří k zemím s nejvyšším podílem žen ve věznicích. Nelze říct, zda jde o začátek dlouhodobé strukturální změny, nebo o jednorázový výkyv.

Podle věku

Drtivou většinu vězněných tvoří osoby ve věku **18–64 let** – v roce 2025 jich bylo 18 944 (97,9 %).

Mladiství ve věku 15–17 let (jediná část nezletilých, která je trestně odpovědná) jsou ve vězeňské statistice marginální skupinou, ale meziroční vývoj v roce 2025 je výrazný – počet vězněných nezletilých vzrostl z 31 na 59 osob (+90 %). Z toho 56 chlapců (29 v roce 2024) a 3 dívky (2 v roce 2024). I přes velmi nízké absolutní hodnoty jde o dvojnásobek a s ohledem na náznak trendu si zaslouží sledování. Mladiství byli v roce 2025 v 33 případech ve výkonu trestu odnětí svobody a v 26 případech ve vazbě (v roce 2024 v 11 případech ve výkonu trestu a ve 20 ve vazbě).

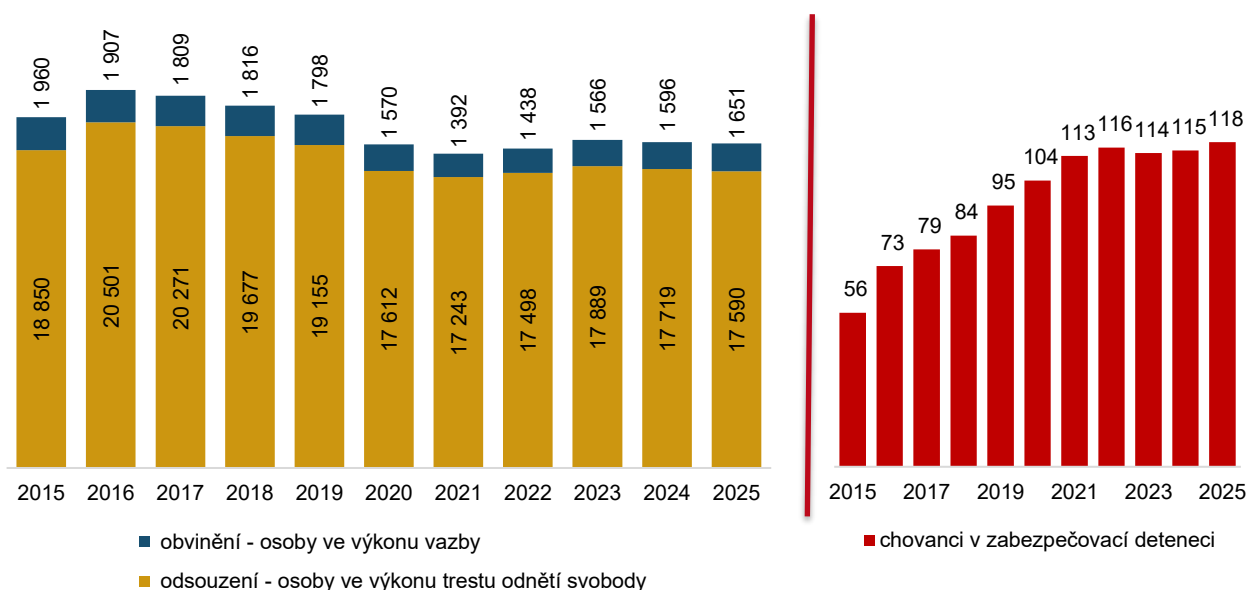
Senioři ve věku 65 let a více byli v roce 2025 vězněni v počtu 356 osob – meziroční pokles o 68 osob (- 16 %). Tento pohyb představuje opačný trend, než byl zaznamenán u stíhaných a odsouzených osob (kde počet seniorů roste). Vysvětlení může spočívat ve struktuře trestů ukládaných seniorům – větší podíl podmíněných trestů, alternativ k odnětí svobody nebo kratších trestů, které vedou k rychlejšímu propouštění.

5.3 Vězněné osoby podle statusu

V roce 2025 bylo z celkového počtu 19 359 vězněných osob:

- **17 590 odsouzených** (90,9 %) – meziročně mírný pokles o 0,7 %. Odsouzení tvoří dlouhodobě stabilně 90–92 % všech vězněných.
- **1 651 obviněných ve vazbě** (8,5 %) – meziročně nárůst o 55 osob (+3,4 %). Počet osob ve vazbě se po celou sledovanou dekádu pohybuje v pásmu 1 400–2 000 osob s mírnou tendencí k růstu od roku 2022.
- **118 chovanců v ústavu zabezpečovací detence** (0,6 %) – meziročně nárůst o 3 osoby. Počet chovanců dlouhodobě roste, od roku 2015 (56 chovanců) se více než zdvojnásobil. Souvisí s rozšířením využití ústavů zabezpečovací detence v Brně a Opavě.

Graf 5.3.1: Vězněné osoby podle statusu (obvinění, odsouzení, chovanci)

Zdroj: Generální ředitelství vězeňské služby ČR

5.4 Mezikrajské srovnání

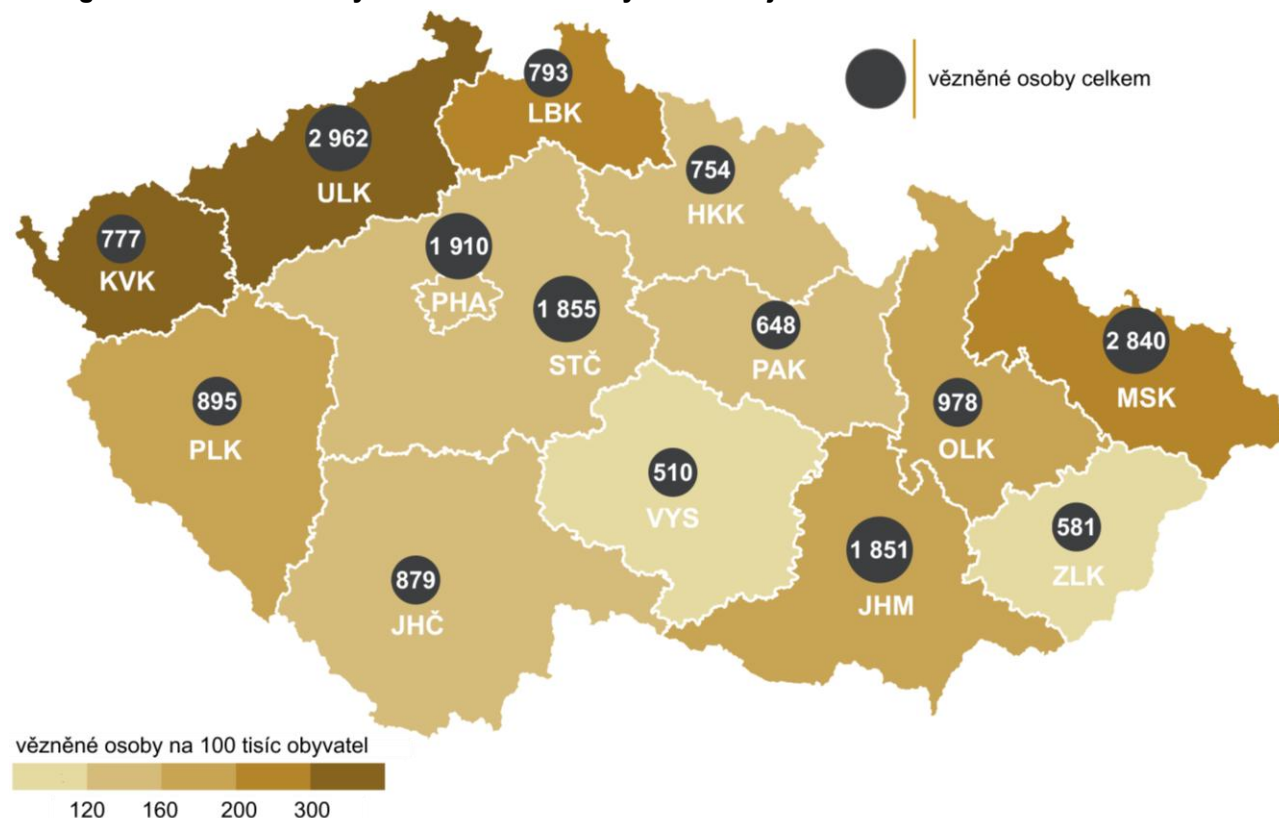
Vězněné osoby jsou statisticky přiřazovány podle místa trvalého bydliště. Cizinci bez trvalého bydliště v ČR (v roce 2025 bylo ve věznicích v Česku 1 126 osob s cizím občanstvím) nejsou součástí krajských údajů.

V absolutních hodnotách bylo nejvíce vězněných osob s trvalým bydlištěm v **Ústeckém kraji** (2 962), **Moravskoslezském kraji** (2 840) a v **Praze** (1 910). Ústecký a Moravskoslezský kraj jsou společně bydlištěm 30 % všech vězněných osob s trvalým bydlištěm v ČR.

V přepočtu na 100 tisíc trestně odpovědných obyvatel byl v roce 2025 nejvyšší **index vězněných osob v Ústeckém kraji** (431) – výrazně více než celorepublikový průměr (209). Druhým nejzatíženějším krajem byl Karlovarský kraj (308) a Moravskoslezský kraj (282). Nejnižší hodnoty indexu měla **Vysočina** (117) a **Zlínský kraj** (118).

Regionální nerovnost je u vězněných osob výraznější než u registrované kriminality. Ústecký kraj má index vězněných čtyřnásobně vyšší než kraje s nejnižší hodnotou, zatímco u registrované kriminality jsou rozdíly mezi nejvyšším a nejnižším krajem zhruba poloviční. Tato asymetrie odráží strukturální faktory – vyšší podíl recidivy, vyšší podíl trestných činů s nepodmíněným trestem (zejména v severočeské a moravskoslezské sociálně vyloučené oblasti) a jiné socioekonomické faktory ovlivňující životní dráhy.

Kartogram 2: Počet vězněných osob 100 tisíc obyvatel v krajích ČR roce 2025

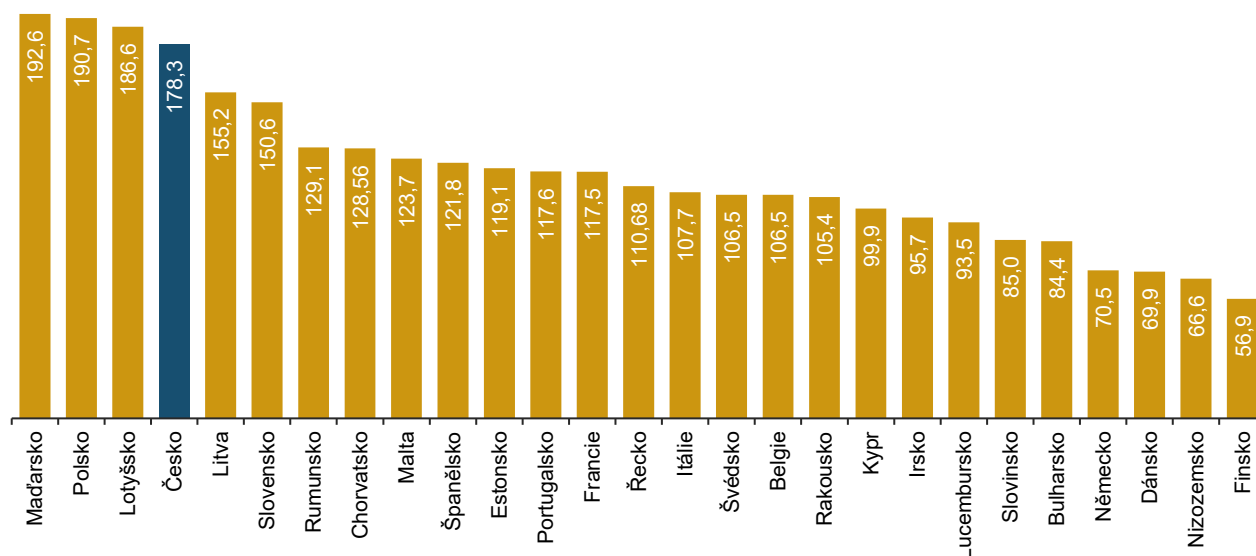

Zdroj: Generální ředitelství vězeňské služby ČR

5.5 Mezinárodní kontext

Česko dlouhodobě patří k zemím EU s **nejvyšší mírou uvěznění**. V roce 2024 podle Eurostatu evidovalo 178 vězněných osob na 100 tisíc obyvatel – **čtvrtá nejvyšší příčka v EU**. Vyšší hodnoty mají pouze Maďarsko (193), Polsko (191) a Lotyšsko (187). Naopak nejnižší míru uvěznění mají severské země a Nizozemsko (Finsko 57, Nizozemsko 67, Dánsko 70). Vyšší míra uvěznění v Česku ve srovnání se západoevropskými zeměmi reflektuje vícero faktorů – vyšší podíl nepodmíněných trestů nebo delší průměrnou výměru trestů u některých kategorií trestných činů.

Graf 5.5.1: Počet vězněných osob 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024

Zdroj: Eurostat

Slovník základních pojmů

Řazeno abecedně:

Celková kriminalita	Celková kriminalita je tvořena kriminalitou obecnou, pod kterou spadá kriminalita násilná, mravnostní, majetková a ostatní , a dále jinou kriminalitou, kam je řazena hospodářská kriminalita, vojenské trestné činy a zbývající kriminalita.
Detenční ústav	Neboli Ústav pro výkon zabezpečovací detence, je prostředkem ochrany společnosti před zvláště nebezpečnými duševně nemocnými osobami, popř. i před osobami závislými na návykových látkách. Během výkonu zabezpečovací detence se na tyto osoby působí léčebnými, psychologickými, vzdělávacími, pedagogickými a rehabilitačními programy tak, aby na základě jejich výsledků bylo dosaženo stavu, kdy je možno změnit zabezpečovací detenci na ústavní ochranné léčení.
Dítě	Policie: osoba mladší 15 let bez trestní odpovědnosti a zároveň osoba vyžadující zvláštní ochranu. Justice: osoba mladší 18 let spadající pod zvláštní režim podle zákona o soudnictví ve věcech mládeže.
Hospodářská kriminalita	Má blízkou souvislost s kriminalitou majetkovou, ale na rozdíl od majetkové kriminality, která útočí na majetek jiných osob, hospodářská kriminalita je jednání, které směřuje proti hospodářskému systému a jeho fungování . Spadají sem trestné činy z oblasti daní a poplatků, účetnictví, padělání peněz, korupce, ale také např. protiprávní jednání v oblasti životního prostředí.
Index kriminality	Počet skutků na 100 tisíc obyvatel daného kraje. Umožňuje srovnávat kraje s různou velikostí populace. Je počítán na střední stav obyvatel v daném roce.
Krádež prostá	Odcizení věci bez překonání překážky, užití lsti nebo násilí.
Kyberkriminalita	Kybernetická kriminalita, dříve také označována jako informační kriminalita, je definována Policií ČR jako trestná činnost , která je páchána v prostředí informačních a komunikačních technologií včetně počítačových sítí . Samotná oblast informačních a komunikačních technologií je buď předmětem útoku, nebo je páchána trestná činnost za výrazného využití informačních a komunikačních technologií jakožto významného prostředku k jejímu páchání.
Latentní kriminalita	Neboli skrytá část kriminality, která nebyla nahlášena, zjištěna nebo zaevidována, a tedy vůbec nevyjde najevo a nestane se předmětem trestního stíhání. Představuje rozdíl mezi skutečnou a registrovanou kriminalitou . Latentní kriminalita tak značně zkresluje statistické údaje o zločinnosti, protože dosahuje několikanásobku kriminality odhalené. Míra latence se liší u jednotlivých trestných činů.
Loupež	Loupež, na rozdíl od krádeže, řadíme mezi násilnou trestnou činnost, jelikož jedním ze znaků loupeže je užití násilí , nebo pohrůžky násilím, a to za účelem zmocnit se cizí věci . V praxi to znamená, že pachatel ohrožuje poškozeného přímo např. střelnou zbraní, nebo poškozenému způsobením újmy na zdraví vyhrožuje.

Majetková kriminalita	Spočívá zejména v útku na cizí majetek nejen fyzických , ale i právnických osob . Majetkové trestné činy dále dělíme na krádeže vloupáním, krádeže prosté a ostatní majetkovou kriminalitu.
Mladistvý	Policie: osoba ve věku 15 až 17 let (včetně), evidovaná jako pachatel „provinění“. Justice: osoba ve věku 15 až 17 let (včetně), ke které se vztahuje zvláštní režim odpovědnosti a sankcí. Stejně tak v rámci vězeňské služby.
Mládež	Policie: osoba mladší 18 let
Mravnostní kriminalita	Je řazena do obecné kriminality. Tyto trestné činy zasahují důstojnost oběti v sexuální oblasti . Do této skupiny patří zejména trestné činy ohrožující svobodu rozhodování v oblasti pohlavního života (znásilnění a sexuální nátlak), ohrožující zdravý mravní a tělesný vývoj dětí (např. pohlavní zneužití, svádění dítěte k pohlavnímu styku a zneužití dítěte k výrobě pornografie) nebo ohrožující některé mravní zásady (např. výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií, kuplířství).
Násilná kriminalita	Je řazena do obecné kriminality. Jde o pojem užívaný kriminologií, nikoliv pojem právní. Zahrnuje útok na fyzickou nebo psychickou integritu člověka, ve smyslu úmyslného užití fyzického násilí , resp. pohrůžky násilí, vůči jiné osobě .
Nezletilý	Policie: do roku 2025 se tento pojem používal pro osoby mladší 15 let. Nyní byl tento termín nahrazen pojmem „dítě mladší 15 let“ Justice: trestní právo tento pojem systematicky nepoužívá, primárně se jedná o civilněprávní pojem – osoba bez plné svéprávnosti (do 18 let věku).
Oběť	Oběť je dle zákona o obětech každá osoba, které byla trestným činem způsobena újma. Policie oběti v tomto vymezení neeviduje, místo toho eviduje Objekty napadení, označující cíl protiprávního útoku (např. osoba, vozidlo, nemovitost, věc či jiný chráněný zájem). Každý objekt napadení není nutně obětí, každá oběť není evidována jako objekt napadení. Je-li objektem napadení osoba, bývá zpravidla zároveň obětí, ale naopak může existovat více obětí než objektů napadení. Příklad 1: Manželé jdou na vycházku. Manžel má u sebe i mobil manželky. Dojde k loupeži. Objekt napadení: osoba manžela. Oběť: manžel (přímý útok) + manželka (způsobená majetková újma). Manželka je obětí, ale není objektem napadení. Příklad 2: Vloupání do rodinného domu, odcizeny věci více osob. Objekt napadení: rodinný dům. Oběti: členové domácnosti, kterým vznikla újma.
Objasněný skutek	V tabulkách jsou uvedeny pouze tzv. přímo objasněné skutky , tedy registrované skutky, u kterých byl zjištěn (a vykázan) alespoň jeden známý pachatel a zároveň bylo sděleno obvinění/podezření. Jedná se o vazbu: registrováno => z toho objasněno. Dodatečně objasněné skutky není možné přičítat, neboť by objasněnost v mnoha případech přesáhla 100 %.
Objekt napadení	Viz oběť

Obviněný	Obviněnou je osoba od okamžiku, kdy proti ní bylo zahájeno trestní stíhání. Obviněný může být dočasně umístěn ve vazební věznici, viz heslo Vazba .
Odsouzený	Odsouzený je ten, proti němuž byl vydán odsuzující rozsudek (nebo trestní příkaz), který již nabyl právní moci .
Ostatní kriminalita	Nehomogenní skupina trestných činů, bez jednotné definice. Spadá pod obecnou kriminalitu. Trestné činy v ní obsažené jsou pouze souhrnem skutků s různými určujícími znaky, např. výtržnictví, drogová trestná činnost, maření výkonu úředního rozhodnutí nebo ohrožování výchovy dítěte.
Prekursor drogy	Jakákoliv chemická látka, která může být použita k nedovolené výrobě návykových látek, včetně směsí, léčivých přípravků, veterinárních léčivých přípravků a přírodních produktů, které tyto látky obsahují a jsou v nich obsažené tak, že je lze snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodárnými prostředky.
Registrovaná kriminalita	Zjevná kriminalita, která byla odhalena/nahlášena a evidována orgány činnými v trestním řízení. Opakem je latentní kriminalita, o které orgány činné v trestním řízení neví, není tedy registrována v oficiálních statistikách (více viz heslo latentní kriminalita). Součet registrované a latentní kriminality pak tvoří skutečnou kriminalitu.
Registrovaný skutek	Vykázaný trestný čin, u kterého bylo zahájeno trestní řízení ve sledovaném období. Není podstatné, zda byl skutek později odložen nebo objasněn.
Skutek	Základní statistická jednotka používaná Policií ČR, kterou se rozumí jednání osoby, které vykazuje znaky trestného činu , provinění nebo činu jinak trestného podle právních předpisů.
Stíhaná osoba (pachatel)	Osoba, které bylo sděleno obvinění nebo podezření, nebo osoba, která se dopustila činu jinak trestného (děti, diplomaté, nesouhlas k trestnímu stíhání a podobně).
Trestný čin	Trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Každý trestný čin je zároveň skutkem.
TSK	Takticko-statistická klasifikace je členění trestné činnosti používané v Evidenčně statistickém systému kriminality (ESSK) Policií ČR. Jedna kategorie TSK může zahrnovat více paragrafů trestního zákoníku, a naopak jeden paragraf může být statisticky rozčleněn na více kategorií TSK.
Vazba	Vazba je jedním ze zajišťovacích institutů, jímž se obviněný na základě rozhodnutí soudu zajišťuje pro trestní řízení a výkon trestu. Jedná se o institut dočasného zbavení osobní svobody , kterým je obviněnému zabráněno vyhýbat se trestnímu stíhání, pokračovat v trestné činnosti nebo mařit objasňování skutečností důležitých pro trestní stíhání. Vazba se vykonává ve vazebních věznicích nebo ve zvláštních odděleních věznic.
Vězněná osoba	Celkový počet osob umístěných ve věznicích v ČR – součet obviněných osob (ve výkonu vazby), odsouzených osob (ve výkonu trestu odnětí svobody) a chovanců v detenčních ústavech.
Vloupání	Přesněji krádež vloupáním . Vloupáním se dle trestního zákoníku rozumí vniknutí do uzavřeného prostoru lstí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky. Pojem vloupání je v českém právu spojen s trestným činem krádeže, hovoříme proto tedy o krádeži vloupáním (podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku).

Zbývající kriminalita	Zahrnuje trestné činy, které nepatří do obecné kriminality, a ani do kriminality hospodářské či pod vojenské a protiústavní činy. Stejně jako kriminalita ostatní je to tedy pouze souhrn trestných činů bez společných určujících znaků. Např. ohrožení pod vlivem návykové látky, zanedbání povinné výživy nebo šíření poplašné zprávy.
Zločin	Policie České republiky: Závažnější kriminalita, podmnožina pojmu trestný čin podle definice trestního zákoníku. Justice: Trestný čin s horní hranicí nad 5 let. Vězeňská služba České republiky: osoby odsouzené za zločiny vykonávají trest pod vyšším stupeň zabezpečení

Seznam grafů

- Graf 1.1.1: Registrovaná celková kriminalita v Česku
- Graf 1.1.2: Struktura registrované kriminality v Česku v letech 2021 a 2025
- Graf 1.1.3: Registrovaná celková kriminalita v krajích Česka v roce 2025
- Graf 1.1.4: Struktura registrované kriminality v krajích Česka v roce 2025
- Graf 1.2.1: Násilná kriminalita v Česku
- Graf 1.2.2: Násilná kriminalita v krajích Česka v roce 2025
- Graf 1.2.3: Počet vražd na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024
- Graf 1.3.1: Mravnostní kriminalita v Česku
- Graf 1.3.2: Mravnostní kriminalita v krajích Česka v roce 2025
- Graf 1.4.1: Majetková kriminalita v Česku
- Graf 1.4.2: Majetková kriminalita v krajích Česka v roce 2025
- Graf 1.4.3: Počet krádeží na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024
- Graf 1.5.1: Ostatní kriminalita v Česku
- Graf 1.5.2: Ostatní kriminalita v krajích Česka v roce 2025
- Graf 1.5.3: Nedovolená výroba, držení a šíření drog na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024
- Graf 1.6.1: Hospodářská kriminalita v Česku
- Graf 1.6.2: Hospodářská kriminalita v krajích Česka v roce 2025
- Graf 1.6.3: Činy proti počítačovým systémům na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024
- Graf 1.7.1: Zbývající kriminalita v Česku
- Graf 1.7.2: Zbývající kriminalita v krajích Česka v roce 2025
- Graf 2.1.1: Počet obětí kriminality v Česku
- Graf 2.2.1: Oběti kriminality podle pohlaví a věku v letech 2020 a 2025
- Graf 2.3.1: Index viktimmnosti v krajích Česka v roce 2020 a 2025
- Graf 2.4.1: Oběti násilné a mravnostní kriminality podle pohlaví a věku v roce 2025
- Graf 3.1.1: Stíhané a vyšetřované fyzické osoby v Česku
- Graf 3.2.1: Stíhané a vyšetřované fyzické osoby podle pohlaví a věku
- Graf 3.5.1: Počet stíhaných a vyšetřovaných osob na 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024
- Graf 4.1.1: Odsouzené osoby v Česku
- Graf 4.5.1: Počet odsouzených osob 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024
- Graf 5.1.1: Vězněné osoby v Česku
- Graf 5.3.1: Vězněné osoby podle statusu (obvinění, odsouzení, chovanci)
- Graf 5.5.1: Počet vězněných osob 100 tisíc obyvatel v zemích EU v roce 2024